

โครงสร้างประโยค: อุปสรรคในการเข้าใจวินิพนธ์ภาษาอังกฤษ

กฤศ เอี่ยมหฤท และ จิรันธรา ศรีอุทัย*

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มุ่งศึกษาโครงสร้างประโยคประเภทต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคในการเข้าใจวินิพนธ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยโดยเฉพาะผู้เริ่มต้นศึกษาและนำเสนอแนวทาง การสอนเพื่อลดอุปสรรคดังกล่าว ประเด็นทางไวยากรณ์ที่คาดว่าจะเป็นอุปสรรคในการเข้าใจบทกวีได้แก่ ประเภททางไวยากรณ์ของคำ การใช้คำสรรพนามอ้างอิง การผูกพันตำแหน่งทางไวยากรณ์ การเชื่อมนามวลี กริยาวลีและวลีที่ทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ ส่วนขยายในระดับวลี และอนุประโยคที่มาแทรกระหว่างโครงสร้างต่าง ๆ ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับประเด็นทางไวยากรณ์เหล่านี้จากบทกวีคัดสรร 3 บท คือ “Out, Out – ” ของ Robert Frost “The Cross of Snow” ของ Henry Wadsworth Longfellow และ “Ballad of Birmingham” ของ Dudley Randall ให้ผู้เข้าร่วมวิจัยซึ่งเป็นนิสิตเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 ทำผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ระดับความยากง่ายของโครงสร้างประโยควินิพนธ์ไม่ได้อยู่ที่ประเด็นทางไวยากรณ์ เนื่องจากประเด็นทางไวยากรณ์เดียวกันอาจมีความยากง่ายต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ กล่าวคือ ความยาวของโครงสร้าง ระยะห่างระหว่างส่วนขยายและส่วนที่ถูกขยาย ระยะระหว่างสรรพนามและสิ่งที่สรรพนามนั้นอ้างอิง และการมีโครงสร้างอื่นมาขยายและแทรกระหว่างกลางส่วนที่ถูกขยาย รวมไปถึงความยาวองค์ประกอบ และความซับซ้อนของส่วนขยายที่มาแทรก ผู้วิจัยจึงได้เสนอกิจกรรมก่อน-ระหว่าง-หลังการอ่านเพื่อช่วยให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการศึกษากวินิพนธ์ของผู้เรียน

* หน่วยงานผู้แต่ง: ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อีเมล: jiranthara.s@chula.ac.th

คำสำคัญ: โครงสร้างประโยค, เอกสิทธิ์กวี, กวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ, การเข้าใจกวีนิพนธ์,
การสอนกวีนิพนธ์

Sentence Structure: An Obstacle to Understanding English Poetry

Kris lamharit and Jiranthara Srioutai *

Abstract

This research studies different types of sentence structures regarded as hindrances to an understanding of English poetry among Thai students, especially beginners, and suggests teaching activities to help reduce such problems. The sentence structures hypothesized to present obstacles are syntactic classes, pronoun references, inversion, coordination of noun phrases, verb phrases and adverb-like phrases, and phrasal and clausal modifiers as interrupting modifiers. The researchers designed questions to check the aforementioned grammar points, using three selected poems: Robert Frost's "Out, Out –," Henry Wadsworth Longfellow's "The Cross of Snow," and Dudley Randall's "Ballad of Birmingham." The subjects of the research were English-major sophomores. The findings show that these grammar points are not the sole factors impeding the understanding of English poems; there are other factors involved as well. Those factors are sentence length, the distance between the heads and the modifiers, and the insertion of other modifiers between a head and its modifier. The

* Affiliation: Department of English, Faculty of Arts, Chulalongkorn University, E-mail: jiranthara.s@chula.ac.th

researchers also suggest before–between–after activities expected to enhance the understanding of English poetry among Thai students.

Keywords: sentence structure, poetic license, English poetry, understanding poems, teaching poems

1. หลักการและเหตุผล

กวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษมักมีโครงสร้างประโยคซับซ้อน บ่อยครั้งกวีใช้เอกสิทธิ์กวี (poetic license) ในการประพันธ์ เพื่อให้งานของตนเป็นอิสระจากโครงสร้างการเขียนร้อยแก้ว สื่อความหมายตามเจตจำนงของกวี หรือเพื่อให้เป็นไปตามฉันทลักษณ์ของการประพันธ์แต่ละรูปแบบ ทำให้โครงสร้างประโยคในกวีนิพนธ์มีความแตกต่างกับโครงสร้างประโยคในงานเขียนประเภทร้อยแก้ว ดังนั้น การที่ผู้เรียนชาวไทยโดยเฉพาะผู้ที่เริ่มต้นศึกษาจะเข้าใจกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องยาก

เนื่องจากอุปสรรคหลักประการหนึ่งในการเข้าใจกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษคือ การขาดความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างภาษาอังกฤษอย่างถ่องแท้ การศึกษาโครงสร้างประโยคประเภทต่าง ๆ ที่น่าจะเป็นอุปสรรคหนึ่งในการทำความเข้าใจกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษและเสนอวิธีแก้ไขปัญหานี้ในการสอนบทกวีนิพนธ์จึงมีความสำคัญ เพื่อให้หนีผลสัมฤทธิ์ผลในการศึกษากวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ

งานวิจัยนี้เป็นความพยายามที่จะศึกษาโครงสร้างประโยคประเภทต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษากวีนิพนธ์ดังกล่าว บทความวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 9 ส่วน กล่าวคือ หลักการและเหตุผล ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ สมมุติฐาน ขอบเขตและขั้นตอนการวิจัย กวีนิพนธ์ที่ใช้ในการศึกษา ผลการวิจัยและอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และสรุป

2. กรอบความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 กรอบความคิด

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นทางไวยากรณ์ 5 ประเด็นซึ่งอาจเป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจวินิพนธ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษา ดังนี้ ประเภททางไวยากรณ์ของคำ (syntactic classes) การใช้สรรพนามในการอ้างอิง (pronoun reference) การผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ (inversion) การเชื่อมนามวลี กริยาวลี และวลีที่ทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ (coordination of noun phrases, verb phrases and adverb-like phrases) ไปจนถึงส่วนขยายในระดับวลีและอนุประโยค (phrasal and clausal modifiers) ซึ่งอาจเป็นส่วนขยายที่มาแทรกระหว่างหน่วยสร้างต่าง ๆ (interrupting modifiers)

2.1.1 ประเภททางไวยากรณ์ของคำ (syntactic classes)

คำ 1 คำอาจมีประเภททางไวยากรณ์มากกว่า 1 ประเภท และมีความหมายแตกต่างกัน ตัวอย่างที่ดีคำหนึ่งคือ “like” ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคำเนื้อหา (content words) คือ นาม กริยา คุณศัพท์ และกริยาวิเศษณ์ และคำไวยากรณ์ (function words) คือ บุพบท และสันธาน ในตัวอย่างข้างล่างนี้ ในวงเล็บคือประเภททางไวยากรณ์และความหมายของ “like” ในประโยคนั้น ๆ

1. He grows oranges, lemons, and the like (นาม – ชนิดคล้าย ๆ กัน).
2. She did not like (กริยา – ชอบ) his plan.
3. I fail to remember a like (คุณศัพท์ – คล้าย) instance.
4. The house is more like (กริยาวิเศษณ์ – เหมือน) 20 than 10 years old.
5. Like (บุพบท – เหมือน) a bird let loose, his horse leaped forward.
6. It happened like (สันธาน – อย่างที่) he might expect it would.

ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้จักประเภททางไวยากรณ์เหล่านี้จึงจะเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้คำอาจมีประเภททางไวยากรณ์มากกว่า 1 ประเภทอาจปรากฏในประโยคเดียวกันหรือบทวิเดียวกันทำให้ผู้เรียนอาจยังสับสนขึ้น เช่น

7. I don't like (กริยา – ชอบ) him to talk like (บุพบท – อย่าง) that.

2.1.2 การใช้สรรพนามในการอ้างอิง (pronoun reference)

ไบเบอร์และคณะ (Biber et al. 1999, 235) พบในคลังข้อมูลภาษา (corpora) ว่ามีการใช้สรรพนามมากกว่าคำนามในบทสนทนา ขณะที่ในข่าวหรือบทความทางวิชาการมีการใช้คำนามมากกว่าสรรพนาม สำหรับในบทกวีก็มีการใช้สรรพนามบ้าง ผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษาจะต้องทราบว่าสรรพนามนั้น ๆ ใช้แทนอะไรจึงอาจจะเข้าใจบทกวีได้ ส่วนใหญ่สิ่งที่ถูกอ้างอิงมักปรากฏอยู่หน้าสรรพนาม (anaphoric reference) ในบางครั้งสิ่งที่ถูกอ้างอิงจะปรากฏอยู่หลังสรรพนาม (cataphoric reference) ดังตัวอย่างข้างล่างนี้

8. **John** studied hard for his test.

9. Near him, **Jim** saw a spider.

ในตัวอย่างที่ 8 his อ้างอิงถึง John ซึ่งปรากฏอยู่ข้างหน้า ส่วนในตัวอย่างที่ 9 him อ้างอิงถึง Jim ซึ่งปรากฏอยู่ข้างหลัง นอกจากนี้ยังมีการใช้สรรพนามในการอ้างอิงแบบที่ไม่มีสิ่งที่ถูกอ้างอิงปรากฏชัดเจนในบริบทใกล้เคียง เช่น

10. You should see her purr.

ในที่นี้ her อาจจะหมายถึงแมวของผู้พูด แมวของผู้ฟัง แมวของเพื่อนบ้าน หรืออาจจะไม่ใช่แมวแต่เป็นเครื่องยนต์ของรถสปอร์ตหรือรถจักรยานยนต์ก็ได้ ถ้าเป็นบทสนทนา อาจถามผู้พูดได้ว่าผู้พูดหมายถึงอะไร แต่ในบทกวี เมื่อมีการใช้สรรพนามในลักษณะนี้ ผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษาจะต้องพิจารณาจากบริบทที่กว้างขึ้นว่าสรรพนามนั้นอ้างอิงถึงอะไร

2.1.3 การผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ (inversion)

ในภาษาอังกฤษ ประโยคบอกเล่ามักเริ่มต้นด้วยประธาน กริยา และกรรม ในขณะที่ประโยคคำถามจะเริ่มต้นด้วยกริยาก่อน อย่างไรก็ตาม ประโยคบอกเล่าในภาษาอังกฤษอาจมีการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์เหมือนในประโยคคำถามเช่นกัน ไบเบอร์และคณะ (Biber et al. 1999) แบ่งการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ชนิด คือการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์เต็มรูปแบบ (full inversion) และการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์บางส่วน (partial inversion) ตัวอย่างข้างล่างนี้มาจากไบเบอร์และคณะ (Biber et al. 1999, 912–921) โดยผู้วิจัยจะขีดเส้นใต้ประธานในตัวอย่างเหล่านี้เพื่อความชัดเจน

2.1.3.1 การผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์เต็มรูปแบบ (full inversion)

เกิดเมื่อประธานถูกย้ายตำแหน่งไปอยู่หลังกริยาวิเศษณ์ทั้งหมด เช่น

11. On one long wall hung a row of Van Goghs.
12. Then came the turning point of the match.
13. Within the general waste type shown in these figures exists a wide variation.
14. As infections increased in women, so did infections in their babies.
15. “That’s the whole trouble,” said Gwen, laughing slightly.

สิ่งที่มาปรากฏเป็นตำแหน่งแรกแทนที่ประธานในการการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์เต็มรูปแบบอาจเป็นวลีบอกสถานที่ (11) วลีบอกเวลา (12) บุพบทวลี (13) “so” ซึ่งแทนภาคแสดงในอนุประโยคข้างหน้า (14) และอนุประโยคที่เป็นคำพูดของประธาน (15)

2.1.3.2 การผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์บางส่วน (partial inversion)

เกิดเมื่อประธานถูกย้ายตำแหน่งไปอยู่หลังวลีอื่น ๆ ที่ไม่ใช่กริยาลีทั้งหมด เช่น

16. And she said, you know, on no account must he strain.

17. So badly was he affected that he had to be taught to speak again.

18. Such is the gravity of the situation that it has already sparked an international incident.

สิ่งที่มาปรากฏเป็นตำแหน่งแรกแทนที่ประธานในการการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์บางส่วนอาจมี องค์ประกอบของการปฏิเสธ (16) สำนวนแสดงระดับที่ขึ้นต้นด้วย so (17) หรือ such (18) ในบทกวี ผู้ประพันธ์อาจต้องการให้มีความต่อเนื่อง หรือ การเน้นหรือขยายความบางอย่างที่ทำให้ต้องใช้การผกผัน ตำแหน่งทางไวยากรณ์รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสองรูปแบบ ทำให้ผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษาอาจสับสนได้

2.1.4 การเชื่อมวลี (phrasal coordination)

อาจมีการเชื่อมวลีชนิดต่าง ๆ โดยใช้คำสันธาน เช่น and, or หรือ but

2.1.4.1 การเชื่อมนามวลี (coordination of noun phrases)

19. My sister and her friends went to South Africa.

2.1.4.2 การเชื่อมกริยาลี (coordination of verb phrases)

20. Make it or break it.

2.1.4.3 การเชื่อมวลีที่ทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ (coordination of adverb-like phrases)

21. His patience made him bear in silence and with joy the severest rebukes for faults which he had not committed.

2.1.5 ส่วนขยายในระดับวลีและอนุประโยค (phrasal and clausal modifiers)

2.1.5.1 ส่วนขยายในระดับวลี (phrasal modifiers)

- นามวลีที่ขยายคำนามหรือนามวลีที่นำมาข้างหน้า (apposition)

นามวลีอาจทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนามวลีที่นำมาข้างหน้า เช่น

22. The living room, the biggest room in the house, looks out on to a beautiful lawn.

- วลีกริยาไม่แท้ (non-finite verb phrases)

กริยาวลีไม่แท้จะไม่ระบุกาล (tense) หรือ ทักษณภาวะ (modality) อาจทำหน้าที่เป็นส่วนขยาย โดยอาจปรากฏอยู่หน้าหรือหลังอนุประโยคที่ถูกขยาย เช่น

■ V-/ING PHRASES

23. Whistling to herself, she walked down the road.

24. She whispered, thinking that her sister was still asleep.

■ INFINITIVAL PHRASES

25. To avoid burning the popcorn, he pressed his nose against the microwave door.

26. They went to the mall to flirt with the cute guys.

- คุณศัพท์วลีที่ปรากฏหลังคำนามหรือนามวลี (POSTPOSED ADJECTIVE PHRASES)

ตามปกติคำคุณศัพท์หรือคุณศัพท์วลีจะปรากฏหน้าคำนามหรือนามวลีและขยายคำนามหรือนามวลีนั้น แต่ในกรณีที่คุณศัพท์วลีซึ่งมาขยายคำนามหรือนามวลีมีความยาวค่อนข้างมาก อาจมีการย้ายคุณศัพท์วลีนั้นไปไว้หลังคำนามหรือนามวลี เช่น

27. He's a great student, hardworking, dedicated, and ambitious.

- คุณศัพท์ประสม (adjectival compounds)

คุณศัพท์ประสมมีหลายรูป เช่น

greyish-blue (คุณศัพท์+คุณศัพท์) full-time (คุณศัพท์+นาม)
butterfly-blue (นาม+คุณศัพท์) overly-protective (กริยาวิเศษณ์+คุณศัพท์)

ไปจนถึงคุณศัพท์+กริยาไม่แท้รูปต่าง ๆ และนาม+กริยาไม่แท้รูปต่าง ๆ เช่น

free-spending, new-born (คุณศัพท์ + กริยา)

eye-catching, dome-shaped (นาม + กริยา)

2.1.5.2 ส่วนขยายในระดับอนุประโยค (clausal modifiers)

- อนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนคุณศัพท์ (RELATIVE CLAUSES หรือ ADJECTIVAL CLAUSES)

อนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนคุณศัพท์จะปรากฏอยู่ข้างหลังและขยายคำนามหรือนามวลี

28. A notebook is a computer which you can carry around.

29. The heavy rain, which is unusual for this time of the year, destroyed most of my plants

- อนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ (ADVERBIAL CLAUSES)

อนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์จะปรากฏอยู่ข้างหน้าหรือข้างหลังและขยายประโยคหลักที่ตามหลังมาหรือปรากฏอยู่ข้างหน้า

30. When you promise to do something, you need to keep it.

31. I had never known how life could be wonderful until I met you.

เห็นได้ว่าอนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ในตัวอย่าง 30 และ 31 ประกอบด้วยสันธาน (when และ until ตามลำดับ) และอนุประโยคสมบูรณ์คือมีทั้งประธานและภาคแสดง อย่างไรก็ตาม อนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์อาจไม่ต้องประกอบด้วยอนุประโยคสมบูรณ์ เช่น

32. When told how badly injured his victims were, he said, “Good, I hope they die.”

33. He ran, as if to flee a tiger.

ส่วนที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง 32 อาจเรียกว่า adverbial *-ed* clauses และส่วนที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง 33 อาจเรียกว่า adverbial *to* clauses

ตัวอย่างแทบทั้งหมดของส่วนขยายในระดับวลีและอนุประโยคจะปรากฏอยู่ข้างหน้าหรือข้างหลังสิ่งที่ขยายยกเว้นตัวอย่าง 22 ของนามวลีที่ขยายคำนามหรือนามวลีที่นำมาข้างหน้า หรือตัวอย่าง 34 ข้างล่างนี้ ซึ่งปรากฏแทรกระหว่างประธานและภาคแสดงของประโยค อาจเรียกได้ว่าเป็นส่วนขยายที่มาแทรก (interrupting modifiers)

34. The living room, the biggest room in the house, looks out on to a beautiful lawn.

นอกจากนามวลีที่ขยายคำนามหรือนามวลีที่นำมาข้างหน้า อุปสรรคซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์อาจปรากฏเป็นส่วนขยายที่มาแทรกได้เช่นกัน ดังในตัวอย่าง 35

35. The best thing to do, when you've got a dead body on the kitchen floor and you don't know what to do about it, is to make yourself a good strong cup of tea.

(Anthony Burgess, *One Hand Clapping*)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 วากยสัมพันธ์บทกวี

ในบทความ “Poetic Syntax” พานาโจติ (Panajoti 2013) ชี้ให้เห็นว่าวากยสัมพันธ์ในบทกวีมีความสำคัญในการสื่อความหมายต่อผู้อ่าน โดยเสนอว่าการอ่านโดยทั่วไปรวมทั้งการอ่านบทกวีเปรียบเสมือนโครงสร้างที่ใหญ่กว่า (larger structure) ซึ่งมีวากยสัมพันธ์ซึ่งเปรียบเสมือนโครงสร้างหนึ่ง (a structure) เป็นส่วนประกอบอยู่ เขายังได้นำเสนอความพิเศษเฉพาะของโครงสร้างของบทกวีตามที่ โวลอสกี (Wolosky 2001: 4–5) เขียนไว้ (แปลโดยผู้วิจัย) ดังนี้

บทกวีเหมือนการใช้ภาษาอื่น ๆ ที่นำคำมาวางเรียงให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่บทกวีมีอิสรภาพเฉพาะตัวในการสร้างโครงสร้างไวยากรณ์ของตนเอง อันมีส่วนสัมพันธ์กับความจริงที่บทกวีมีให้กับไวยากรณ์และในส่วนอื่น ๆ ที่บทกวีมีส่วนทำให้เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นความหมายพิเศษในรูปแบบอื่น ๆ ตลอดจนการสร้างสรรคัลักษณะบทกวี

นอกจากนี้ พานาโจติ (Panajoti 2013) กล่าวว่าวากยสัมพันธ์บทกวีมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือตัวบท ผู้ประพันธ์และผู้อ่าน โดยที่แต่ละองค์ประกอบไม่มีการกำหนดบทบาทตายตัวแต่เปลี่ยนบทบาทไปได้เสมอ พานาโจติ (Panajoti 2013) แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของบทบาทในแต่ละองค์ประกอบในการวิจัยโดยมอบหมายงานให้ผู้เรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในภาคฤดูร้อนจำนวน 26 คน ทำงาน 3 ชั้น ดังนี้

1) อ่านเอาความจากบทกวีที่มอบหมายให้ระบุโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ พร้อมทั้งอภิปรายความสำคัญของโครงสร้างในบทกวีที่มีต่อความหมาย

2) แปลงโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ในบทกวีเป็นโครงสร้างใหม่ของตนเองกล่าวคือให้ผู้เรียนเรียบเรียงโครงสร้างประโยคใหม่ตามความเข้าใจในตัวบทของตนเอง ในขั้นตอนนี้จะพบว่าการเรียบเรียงใหม่คือกระบวนการเขียนขึ้นใหม่ (rewriting หรือ reconstructing) และการเรียบเรียงใหม่นี้จะทำให้เห็นความสำคัญของวากยสัมพันธ์ในบทกวีที่นอกจากจะมีผลต่อความหมายแล้วยังส่งผลถึงความงดงามของบทกวีอีกด้วย

3) เปลี่ยนบทร้อยแก้วให้เป็นบทกวี ผู้เรียนจะต้องแปลงข้อความร้อยแก้วซึ่งอาจจะเป็นข้อความตัดตอนมา ชาว โฆษณา ตลอดจนเรื่องแต่งที่ได้รับมาให้เป็นบทร้อยกรอง ในขั้นตอนนี้จะพบว่าตัวบทนั้นเป็นสิ่งที่เปลี่ยนไป (instability) ผู้เรียนไม่ได้เปลี่ยนเฉพาะโครงสร้างใหม่แต่ยังได้สร้างความหมายขึ้นใหม่ด้วย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต่างไปจากจุดมุ่งหมายในความหมายเดิม

พานาโจติ (Panajoti 2013) สรุปรว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความหมายและโครงสร้างนั้นเป็นแบบพึ่งพากัน (interdependency) เนื่องจากโครงสร้างเฉพาะในรูปแบบหนึ่งย่อมกำหนดความหมายเฉพาะขึ้น ดังนั้นความหมายจึงแฝงอยู่ในโครงสร้างด้วย และในทางกลับกันโครงสร้างก็เป็นขอบเขตที่กำหนดความหมายนั่นเอง

2.2.2 การสอนบทกวี

ในบทความ “Teaching Poetry in the School Classroom: An Integrated and Communicative Approach” ดัตตา (Dutta 2001) เสนอว่าการสอนภาษาอังกฤษแบบการสื่อสารและบูรณาการในชั้นเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรสอนควบคู่กับการใช้แบบเรียนพร้อมกิจกรรมที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว งานวรรณกรรมจึงมีบทบาทที่สำคัญในการประสานกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน เช่น การเติมคำในช่องว่าง งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ การเล่นเกมละคร ตลอดจนการแปลงสื่อ (media-transferring หรือ text transformation) ทั้งนี้ ดัตตา (Dutta 2001) ได้กล่าวว่ากิจกรรมเหล่านี้มีส่วนช่วยให้ผู้สอนพิจารณาความเหมาะสม ความสามารถส่วนตัวในการวิเคราะห์งานวรรณกรรมของตนและวิเคราะห์ภาษาแบบนักภาษาศาสตร์เข้าด้วยกันได้อย่างกลมกลืน ในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบการสื่อสารและบูรณาการ ผู้สอนจะต้องเลือกตัวบทที่ผู้เรียนสนใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน เลือกกิจกรรมซึ่งสัมพันธ์กับตัวบทที่จะศึกษา และทั้งผู้เรียนและผู้สอนเริ่มดำเนินกิจกรรมไปพร้อม ๆ กันโดยที่บทบาทของผู้สอนจะเป็นเหมือน ผู้ร่วมกิจกรรมการอภิปรายและผู้นำการอภิปรายไม่ให้เกิดฐานคติ (assumptions) ที่ผิดพลาด

ดัตตา (Dutta 2001) ยกตัวอย่างบทกวี “The Sands of Dee” มาเป็นตัวอย่างตัวบทและให้ตัวอย่างกิจกรรมในการจัดการชั้นเรียนแบบการสื่อสารและบูรณาการไว้ อย่างละเอียด โดยมีการวางหลักเกณฑ์การทำกิจกรรมไว้ 3 ประเภทคือ กิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างการอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่านกิจกรรมก่อนการอ่านเป็นกิจกรรมที่จะช่วยสร้างทัศนคติที่ถูกต้อง และกระตุ้นการตอบสนองต่อตัวบทและความเต็มใจที่จะอ่านตัวบท ลักษณะของกิจกรรมจะเป็นการถามคำถามต่าง ๆ เกี่ยวกับองค์ประกอบของตัวบท เช่น ชื่อเรื่อง ภาพประกอบ การเตรียมเข้าสู่บทเรียนโดยการตัดตอนบางส่วนจากเนื้อหาของตัวบทมาร่วมกันอภิปราย คำศัพท์สำคัญ ๆ ตลอดจนแบบฝึกหัด

เกี่ยวกับภาษา ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะมีโอกาสคาดเดาสิ่งที่ตนจะได้พบในดัวบทผ่าน การอภิปรายในชั้นเรียน ส่วนในขั้นตอนนี้กิจกรรมระหว่างการอ่านจะเป็นการอ่านดัวบท ร่วมกัน รวมถึงการฟังการอ่านจากเทป ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับภาษา ตลอดจนกลับไป ตรวจสอบการคาดเดาที่ผู้เรียนได้อภิปรายร่วมกันในกิจกรรมก่อนการอ่าน

สำหรับกิจกรรมหลังการอ่าน วัตถุประสงค์ของกิจกรรมในช่วงนี้คือการสร้างเสริม ความสามารถในการอภิปรายถึงปฏิกิริยาความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อดัวบท การเพิ่ม ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในดัวบท การจูงใจให้ผู้เรียนมีการใช้ภาษาเชิงสร้างสรรค์ และเปิด โอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน โดย จัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ กล่าวคือ

1) การถามรายละเอียดเพื่อตรวจสอบความเข้าใจดัวบท เช่น คำถามเกี่ยวกับท้องเรื่อง โครงเรื่องตัวละคร เหตุการณ์ แก่นเรื่อง และผู้เล่าเรื่อง

2) การให้ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษา เช่น การหาคำศัพท์ที่มีความหมาย ตรงข้าม (antonyms) การเปลี่ยนวากยในไวยากรณ์ (voice) การแปลงข้อความจาก ประโยคที่ผู้พูดพูดโดยตรง (direct speech) เป็นประโยคที่เล่าคำพูดผู้อื่น (indirect speech) ตลอดจนการศึกษาโครงสร้างแปลก ๆ จากดัวบท อาทิการผกผันตำแหน่งทาง ไวยากรณ์ (inversion)

หลังจากทำกิจกรรมหลังการอ่านดังกล่าวแล้ว ผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนทำกิจกรรม สร้างสรรค์อื่น ๆ เป็นพิเศษเพื่อสร้างความเพลิดเพลินตลอดจนพัฒนาทักษะการรับและส่ง สารของผู้เรียน โดยอาจเป็น กิจกรรมการฝึกเขียนดัวบทชิ้นใหม่ ซึ่งผู้เรียนอาจเขียนเองโดย อิสระหรือจะมีการให้แนวทางการเขียนกำกับไว้ด้วยก็ได้ กิจกรรมการแปลงสื่อ (media transferring หรือ text transformation) ซึ่งท้าทายความ คิดเชิง สร้างสรรค์ของผู้เรียนโดย ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนลองแปลงดัวบทที่เรียนเป็นบทภาพยนตร์หรือทำปกหนังสือ ประกอบ

ตัวบท หรือกิจกรรมการเล่นละครโดยผู้เรียนรับบทบาทต่าง ๆ ที่ตัวบทกำหนดไว้ อาทิ ผู้เรียนคนหนึ่ง อาจเป็นผู้บรรยายในบทกวี ผู้เรียนอีก 2-3 คนอาจแสดงบทบาทประกอบ ตามที่ผู้เรียนคนแรกบรรยาย

ในบทความ “Teaching Poetry in the ELT Classroom” คานเซอร์ (Khansir 2012) เสนอวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยผ่านบทกวี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโครงสร้างทางภาษา ไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ คานเซอร์ (Khansir 2012) ได้แบ่งการสอนภาษาอังกฤษโดยผ่านบทกวีเป็น 3 ด้าน คือ ภาษาวรรณกรรม (literary language) ความสามารถทางภาษาวรรณกรรม (literary competence) และการเบี่ยงเบนทางภาษา (deviation of language) ในส่วนของภาษาวรรณกรรม คานเซอร์ (Khansir 2012) กล่าวว่าภาษาที่ใช้ในวรรณกรรม โดยเฉพาะในบทกวีมีความแปลกแตกต่างจากภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นภาษาที่มีการใช้จินตภาพสูง มีการเปลี่ยนรูปแบบ (transformation) และการเน้นความ (intensification) มากกว่าภาษาปกติในปัจจุบัน ตลอดจนมีการเขียนที่เบี่ยงเบนไปจากระบบภาษาแบบมาตรฐาน นอกจากนี้ คานเซอร์ (Khansir 2012) ได้อ้างอิง เพอริน (Perrine 2002: 560) ซึ่งกล่าวว่าภาษาธรรมดาที่ใช้กันเป็นเพียงภาษาสื่อสารเพื่อให้ข้อมูลและเกิดความรู้ จึงถือว่าเป็นเพียงการสื่อเพียงมิติเดียว ขณะที่ภาษาในบทกวีสื่อได้ถึง 4 มิติ กล่าวคือ 1) การให้ข้อมูลเสริมปัญญา 2) การสื่อสารความหมายที่ต้องการสื่อ 3) การสื่ออารมณ์ และ 4) การสร้างจินตภาพ และ คานเซอร์ (Khansir 2012) ยังได้นำเสนอความเห็นของ รีไซ (Rezai 2001: 5) เกี่ยวกับการใช้ภาษากวีในแบบพิเศษไว้ว่า กวีไม่ได้เลือกถ้อยคำตามความหมายของคำเท่านั้นแต่ยังสนใจเสียงจังหวะดนตรี ตลอดจนจินตภาพซึ่งอาจสร้างขึ้น ในขณะที่ภาษาธรรมดาใช้สำหรับสื่อความให้เป็นที่เข้าใจเท่านั้น

ในส่วนของความสามารถทางภาษาวรรณกรรม คานเซอร์ (Khansir 2012) กล่าวถึงระบบหรือกฎที่กำหนดความเข้าใจเชิงนัยในการใช้ภาษาว่าสิ่งใดเป็นที่ยอมรับและใช้กันในภาษานั้น ๆ ตามที่ชอมสกี (Chomsky 1965) นำเสนอเกี่ยวกับความคิดด้านศักยภาพ

ด้านภาษา (language faculty) ซึ่งเปรียบได้กับศักยภาพด้านสติปัญญา เช่น ตรรกศาสตร์ เป็นความสามารถในการใช้เหตุผลตามสัญชาตญาณโดยไม่ต้องอาศัยองค์ความรู้ที่พัฒนาขึ้นมาจากการสะสมข้อเท็จจริงหรือการฝึกฝนทักษะ กล่าวคือ เป็นความสามารถทางภาษาที่มีอยู่แล้วในตัว พร้อมใช้งานได้ในทุกสถานการณ์ คัลเลอร์ (Culler 1975) กล่าวว่าบุคคลที่ไม่มี “ไวยากรณ์” ด้านวรรณคดีจะรู้สึกสับสนเมื่อต้องอ่านบทกวี เนื่องจากไม่สามารถแปลงเรื่องลำดับทางภาษาศาสตร์ (linguistic sequences) ให้เป็นโครงสร้างทางวรรณกรรม (literary structure) แต่ คัลเลอร์ (Culler 1975) ก็ยอมรับว่าเป็นเรื่องยากที่จะกำหนดขอบเขตที่ชัดเจนระหว่างความสามารถทางภาษาและความสามารถทางวรรณกรรม เนื่องจากวรรณกรรมเป็นระบบสัญลักษณ์ชั้นสอง (second-order semiotic system) อย่างไรก็ตาม คัลเลอร์ (Culler 1975) กำหนดว่าแบบแผนพิเศษในการอ่านและเข้าใจบทกวีมี 5 ประการดังนี้

- 1) กฎแห่งความหมาย คือ การอ่านตัวบทในเชิงอธิบายทัศนคติที่มีนัยยะสำคัญต่อปัญหาเกี่ยวกับมนุษย์หรือจักรวาล
- 2) กฎแห่งความต่อเนื่องของการใช้อุปมา ทั้งในระดับของสาระและสื่อเปรียบเทียบ
- 3) การจารึกตัวบทในขนบบทกวี เช่น การอ่านความหมายในชุดของสัญลักษณ์ในความหมายสากลทั่วไป
- 4) ขนบการแบ่งแยกงานวรรณกรรมออกเป็นประเภทต่าง ๆ
- 5) กฎแห่งองค์รวม คือความสามารถในการระบุมความต่อเนื่องสัมพันธ์ได้ในทุกระดับ

ในส่วนของความเบี่ยงเบนด้านภาษา โนวอตต์นีย์ (Nowottny 1962: 1) กล่าวว่าภาษากวีได้รับการกล่าวขานว่ามีความเบี่ยงเบนจากภาษามาตรฐานโดยทั่วไป ไม่ว่าจะป็นภาษาพูดหรือภาษาที่ใช้ในร้อยแก้ว เลอวิน (Levin 1962: 226) ได้แบ่งความเบี่ยงเบนทางภาษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การเบี่ยงเบนภายในตัวบท (internal deviation)

และการเบี่ยงเบนภายนอกตัวบท (external deviation) ประเภทแรกเป็นการเบี่ยงเบนที่ขัดแย้งกับภูมิหลัง (background) ของบทกวีซึ่งเป็นภาษามาตรฐาน ประเภทที่สองเป็นการเบี่ยงเบนที่ขัดแย้งกับภาษา มาตรฐานที่ใช้ทั่วไปนอกตัวบทกวี วิดโดว์สัน (Widdowson 1975: 17) เสนอว่าการเบี่ยงเบนทางภาษาที่เกิดบ่อยมากในงานวรรณกรรมโดยทั่วไป เกี่ยวข้องกับการใช้คำกริยาที่มีกฎแห่งการเลือก (selectional restrictions) ซึ่งเป็นข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับประธานหรือกรรมหรือทั้งประธานและกรรมว่าต้องเป็นคำนาม บางประเภท เช่น กริยา see (เห็น) ปกติต้องการคำนามที่เป็นสิ่งมีชีวิตและมีอวัยวะที่ใช้ในการมองเห็นมาเป็นประธาน กริยา ‘hurt’ (ทำร้าย) ปกติต้องการคำนามที่เป็นสิ่งมีชีวิตมาเป็นกรรม ส่วนกริยา ‘จู่โจม’ (assault) ปกติต้องการ คำนามที่เป็นสิ่งมีชีวิตมาเป็นทั้งประธานและกรรม ในตัวอย่างบทกวีข้างล่างนี้ มีการเบี่ยงเบนทางภาษาเกิดขึ้น

The thistle saw the gardener,
The gardener hurt the thistle,
The thistle assaulted the cauliflower

กล่าวคือกริยา ‘saw’ ‘hurt’ และ ‘assaulted’ ไม่ได้ใช้ตามกฎแห่งการเลือกต้นทิสเทิล ซึ่งเป็นต้นไม้หนาม จำพวกหนึ่ง แม้จะเป็นสิ่งมีชีวิตแต่ไม่มีอวัยวะที่ใช้ในการมองเห็น แต่สามารถเห็นคนสวนและจู่โจมกะหล่ำดอก ในบทกวีนี้ ขณะที่คนสวนก็สามารถทำร้ายต้นทิสเทิลได้เช่นกัน

ในงานวรรณกรรมโดยเฉพาะบทกวีจะมีการเบี่ยงเบนทางภาษา การให้ความสำคัญกับภาษา วรรณกรรม (literary language) ความสามารถทางภาษาวรรณกรรม (literary competence) และการ เบี่ยงเบนทางภาษา (deviation of language) ที่ คานเซอร์ (Khansir 2012) กล่าวถึงจะมีส่วนสำคัญในการใช้กวีนิพนธ์เพื่อช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

3.1 เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างประโยคประเภทต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคในการเข้าใจบทกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ

3.2 เพื่อเสนอวิธีการสอนกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขปัญหาในการเข้าใจบทกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษอันเนื่องมาจากโครงสร้างประโยคในข้อ 3.1

4. สมมติฐานในการวิจัย

ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาในการเข้าใจกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากกวีใช้โครงสร้างประโยคค่อนข้างซับซ้อน หรือแตกต่างกับโครงสร้างประโยคปกติในภาษาอังกฤษ

5. ขอบเขตและขั้นตอนการวิจัย

5.1 เลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน จากนิสิตชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้ผลการเรียนรายวิชา 2202234 Introduction to the Study of English Literature ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2557 ดังนี้

เกรด A 4 คน

เกรด B+ 4 คน

เกรด B 4 คน

เกรด C+ 4 คน

เกรด C 4 คน

ทั้งนี้เพื่อให้ฐานข้อมูลมีนิสิตซึ่งมีความสามารถหลากหลายในการเข้าใจบทกวีนิพนธ์

5.2 เลือกกริยนิพนธ์ที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้เรียนในรายวิชา 2202234 Introduction to the Study of English Literature 3 บท ที่มีประเด็นทางไวยากรณ์ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจกริยนิพนธ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษา ตามที่กล่าวไว้ในส่วน 2.1 ดังนี้ ประเภททางไวยากรณ์ของคำ (syntactic classes) การใช้สรรพนามในการอ้างอิง (pronoun reference) การผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ (inversion) การเชื่อมนามวลี กริยวลี และวลีที่ทำหน้าที่เหมือนกริยวิเศษณ์ (coordination of noun phrases, verb phrases and adverb-like phrases) ไปจนถึงส่วนขยายในระดับวลีและอนุประโยค (phrasal and clausal modifiers) กริยนิพนธ์ที่คัดเลือกมานี้ยังแตกต่างกันไปตามช่วงเวลาประพันธ์และประเภทบทประพันธ์ ซึ่งอาจจะยากง่ายแตกต่างกันไป กล่าวคือ

- “Out, Out –” ของ Robert Frost บทกวีเรื่องเล่าที่เขียนเป็น blank verse ประพันธ์เมื่อ ค.ศ. 1916
- “The Cross of Snow” ของ Henry Wadsworth Longfellow บทกวีบรรยายความในใจประเภท sonnet ประพันธ์เมื่อ ค.ศ. 1879
- “Ballad of Birmingham” ของ Dudley Randall บทกวีเรื่องเล่าประเภท ballad ประพันธ์เมื่อ ค.ศ. 1969

บทกวี 3 บทนี้คัดสรรจากบทประพันธ์ใช้สอนในรายวิชา 2202234 ภาคการศึกษาด้านปีการศึกษา 2556 เพื่อให้ความยากง่ายในการเข้าใจกริยนิพนธ์ที่ใช้ในการวิจัยมีระดับเหมาะสม (ดูรายละเอียดเกี่ยวกับบทกวี คัดสรรในส่วนที่ 6 และดูบทกวีคัดสรรในภาคผนวก 1)

5.3 เขียนบททดสอบในรูปแบบคำถามอัตนัย เพื่อตรวจสอบความเข้าใจกวีนิพนธ์เรื่อง “Out, Out –” “The Cross of Snow” และ “Ballad of Birmingham” ของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง โดยเป็นคำถามที่นิสิตจะตอบได้ถูกต้องหากเข้าใจโครงสร้างประโยคในกวีนิพนธ์ดังกล่าวแล้วในข้อ 5.2 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของคำศัพท์ยากที่คาดว่านิสิตอาจไม่ทราบไว้ในแบบทดสอบ เพื่อเป็นการตรวจสอบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างภาษาอังกฤษดังกล่าวอย่างแท้จริง (ดูคำถามในภาคผนวก 2)

5.4 ให้นิสิตตอบคำถามในข้อ 3 โดยเขียนบรรยายความเข้าใจกวีนิพนธ์ดังกล่าวได้อย่างอิสระเป็นภาษาไทย เพื่อไม่ให้มีปัญหาในการสื่อความเป็นภาษาอังกฤษ นิสิตอาจใช้พจนานุกรมเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์ยากเพิ่มเติม เป็นเวลา 1 ชั่วโมงต่อกวีนิพนธ์ 1 บท รวม 3 ชั่วโมง

5.5 วิเคราะห์คำตอบที่ได้จากนิสิตเพื่อแยกประเภทโครงสร้างประโยคที่เป็นปัญหาในการเข้าใจกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ อภิปราย และเสนอวิธีการสอนกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

5.6 สรุปผล

6. กวีนิพนธ์ที่ใช้ในการศึกษา

6.1 “Out, Out –” ของ Robert Frost

บทกวี “Out, Out –” ประพันธ์โดยโรเบิร์ต ฟรอสต์ (Robert Frost) กวีชาวอเมริกัน เป็นบทกวีเรื่องเล่า (narrative poem) เกี่ยวกับเด็กชายคนหนึ่งที่มีแม่ว่ายังไม่โตเต็มที่แต่ต้องใช้เสื่อไฟฟ้าเสื่อไม้ ซึ่งนับว่าเป็นงานหนักสำหรับผู้ใหญ่และในที่สุดก็เกิดอุบัติเหตุขึ้นมือของเขาถูกเสื่อตัดขาด เขาร้องคร่ำครวญบอกพี่สาวว่าอย่าให้หมอตัดมือเขาออกทั้ง ๆ ที่มีมือนั้นได้ขาดไปแล้ว เมื่อหมอมมาถึงและให้ยาระงับปวดแก่เขา ซิพจรเขาก็เริ่มแผ่วเบา

จนนิ่งไป คนงานที่มามุ่งดูต่างเดินจากไป เพื่อดำเนินชีวิตและกิจกรรมของตนต่อไป เนื่องจากคนเสียชีวิตไม่ใช่พวกเขา

สิ่งที่พรอสต์ต้องการให้ผู้อ่านตระหนักคือความไม่แน่นอนและไร้ซึ่งความหมายของชีวิต เด็กชายที่น่าจะมีชีวิตอีกยาวไกลกลับจบชีวิตลงเพียงเสี้ยววินาทีในอุบัติเหตุ ชีวิตมนุษย์ไม่ต่างจากเทียนไขที่ไส้เทียนสั้นลงตลอดเวลาจากการเผาไหม้ของเปลวไฟ ความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นคือเทียนไขพร้อมจะดับทุกเมื่อหากเพียงแค่มีลมกรรโชกมาวูบหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากชื่อของบทกวี “Out, Out—” ซึ่งเป็นการอ้างถึงคำรำพันของแมคเบ็ธ (Macbeth) ต่ออัศวินบาตกรรมของเลดี้แมคเบ็ธ (Lady Macbeth) ในเรื่องแมคเบ็ธ ซึ่งประพันธ์โดยเชกสเปียร์ (Shakespeare 1987: 132) ว่าภรรยาของตนได้จากไปก่อนเวลาอันควรและจากนี้ไปชีวิตเขาจะเหงว่าเหว เวลาจะคืบคลานผ่านไปอย่างช้า ๆ ชีวิตมนุษย์ไม่ต่างจากเทียนไขที่พร้อมจะดับได้ทุกเมื่อ เหมือนนักแสดงสำรองที่เล่นแทนนักแสดงเอกที่เล่นเกินบทบาทจนไม่สามารถเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้อย่างแท้จริง กลับทำให้บทไร้ซึ่งความหมายและนักแสดงเหล่านั้นก็ถูกลืมเลือนไปในที่สุด ชีวิตก็เฉกเช่นเดียวกันนั่นคือไร้ซึ่งความหมายจริง ๆ

“She should have died hereafter.
 There would have been a time for such a word—
 Tomorrow, and tomorrow, and tomorrow,
 Creeps in this petty pace from day to day,
 To the last syllable of recorded time;
 And all our yesterdays have lighted fools
 The way to dusty death. Out, out, brief candle!
 Life’s but a walking shadow, a poor player,
 That struts and frets his hour upon the stage,

And then is heard no more. It is a tale
Told by an idiot, full of sound and fury,
Signifying nothing.

(Act 5 Scene 5 ll. 17-18)

ฟรอสต์ใช้การอ้างถึงคำพูดของแมคเบ็ธตั้งกล่าวในการบรรยายความไม่แน่นอนของชีวิตเด็กชายคนนี้ และยังสื่อถึงความไร้ซึ่งแก่นสารหรือคุณค่าของชีวิตในตอนจบของบทกวี โดยร่างของเด็กชายถูกทิ้งไว้ ณ ที่แห่งนั้นพร้อมกับเหล่าคนงานซึ่งต่างมีภาระของตนเอง แยกย้ายจากไป การเสียชีวิตของเด็กชายไม่ได้มีผลกระทบใด ๆ กับผู้คนเหล่านั้นเลย

นอกจากประเด็นเรื่องความไร้แก่นสารของชีวิตและการตายก่อนวัยอันควร ฟรอสต์ ยังนำเสนอเรื่องการใช้แรงงานเด็กโดยปราศจากความเห็นอกเห็นใจ เด็กชายต้องทำงานหนักอย่างเหน็ดเหนื่อย และเสี่ยงอันตรายจากไฟฟ้า ผู้บรรยายเห็นใจเด็กชายเป็นอย่างยิ่งและอยากให้ถึงเวลาหยุดพักเพื่อเด็กจะได้พักผ่อน ซึ่งเป็นเวลาที่เด็กชายคอยอย่างจดจ่อ เมื่อเสียงเรียกให้รับประทานอาหารเย็นของพี่สาวดังขึ้น เปรียบเสมือนสัญญาณแจ้งให้ทราบว่างานหนักในวันนั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว ฟรอสต์ได้ใช้บุคคลิษฐาน (personification) กับเสียง แสดงให้เห็นว่าเสียงก็ว่ารับรู้สัญญาณเรียกรับประทานอาหารนั้นด้วย และตัวเสียงเองก็หิวโหยไม่ต่างจากเด็กชายจึงกระโจนเข้าตัดมือของเขารวด

ในส่วนของโครงสร้าง “Out, Out –” ยาว 34 บรรทัด ประกอบไปด้วยประโยคสั้นบ้าง ยาวบ้าง ประโยคยาวที่สุดยาว 3 บรรทัดครึ่ง มี 2 ประโยค รองลงมายาว 3 บรรทัด มี 3 ประโยค ความยาวของประโยค น่าจะทำให้บทกวีนี้เข้าใจยาก ทั้งยังมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากโครงสร้างประโยคในงานเขียนประเภทร้อยแก้ว เช่นประโยคที่ปรากฏในบรรทัด 22–25

The life from spilling. Then the boy saw all—
 Since he was old enough to know, big boy
 Doing a man’s work, though a child at heart—
 He saw all spoiled. ‘Don’t let him cut my hand off—

กรรมของ saw ไม่ใช่แค่ all ที่ตามหลังมาแต่เป็น all spoiled ซึ่งปรากฏ 3 บรรทัด ถัดมา โดยมีส่วนขยาย 2 ส่วนหลัก ๆ มาแทรก คือ อนุประโยคบอกสาเหตุและ นามวลี ซึ่งซับซ้อนมากที่มาให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเด็กชายคนนี้

นอกจากนี้ยังมีหลายประโยคที่มีความยาว 1 บรรทัดพอดี และประโยคที่มีค่าไม่ก็ค่าซึ่ง ถ้าปรากฏอยู่ในบรรทัดเดียวกัน ไม่น่าจะทำให้เกิดปัญหาความเข้าใจ เช่น 2 ประโยคใน บรรทัด 31

No one believed. They listened at his heart.

แต่เมื่อประโยคสั้นปรากฏใน 2 บรรทัดอาจเข้าใจยากได้ เช่น บรรทัด 26–27

He must have given the hand. However it was,
 Neither refused the meeting. But the hand!

6.2 “The Cross of Snow” ของ Henry Wadsworth Longfellow

บทกวี “The Cross of Snow” เป็นบทกวีบรรยายความในใจ (lyric poem) ประพันธ์ โดยเฮนรี วาดส์เวิร์ท ลองเฟลโลว์ (Henry Wadsworth Longfellow) กวีอเมริกันใน ศตวรรษที่ 19 บทกวีนี้แสดงถึงความรู้สึกอาลัยรักของลองเฟลโลว์ที่มีต่อภรรยาคนที่สอง ของเขา ฟรานซิส เอลิซาเบท แอปเปิลตัน (Francis Elizabeth Appleton) ซึ่งเสียชีวิต จากอุบัติเหตุไฟคลอก เพอร์คินส์ และเพอร์คินส์ (Perkins and Perkins 1999: 390) ตัวลองเฟลโลว์เองก็ได้รับบาดเจ็บจากไฟลวกบริเวณหน้าและมือขณะที่เขาพยายามดับไฟ ซึ่งกำลังไหม้ชุดที่ภรรยาเขาสวมใส่

Looks at me from the wall, where round its head
The night-lamp casts a halo of pale light.

หรือลำดับของประธาน กริยา และส่วนขยายในประโยคที่สอง

Here in this room she died; and soul more white
Never through martyrdom of fire was led
To its repose; nor can in books be read

ซึ่งอาจเขียนใหม่เป็นประโยคธรรมดา ๆ ได้ว่า ... a whiter soul was never led to its repose through martyrdom of fire ...

6.3 “Ballad of Birmingham” ของ Dudley Randall

บทกวี “Ballad of Birmingham” ประพันธ์โดย ดัดลีย์ แรนเดล (Duddley Randall) กวีอเมริกันผิวสีในศตวรรษที่ 20 เป็นบทกวีเล่าเรื่อง (narrative poem) ซึ่งสะท้อนความเกลียดชังและการแบ่งแยกสีผิวที่รุนแรงในอเมริกา แรนเดลใช้การอ้างอิงทางประวัติศาสตร์ (historical allusion) ในค.ศ. 1963 เป็นฉากท้องเรื่อง กล่าวคือ เหตุระเบิดโบสถ์แบบตีสถ์ถนนหมายเลข 16 (The 16th Street Baptist Church) ที่เมืองเบอร์มิงแฮม (Birmingham) มลรัฐอลาบามา (Alabama) ซึ่งทำให้เด็กหญิง 4 คน เสียชีวิตและมีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวนมาก เนื่องจากที่นี่เป็นศูนย์กลางการเรียกร้องความเสมอภาคของชาวผิวสี มีการเดินขบวนอย่างสันติเพื่อเรียกร้องเสรีภาพ โดยมีคนมีชื่อเสียงเช่น ดร.มาร์ติน ลูเทอร์ คิง จูเนียร์ (Dr. Martin Luther King, Jr.) เป็นผู้นำ เป็นเรื่องน่าเศร้าใจเมื่อพวกต่อต้านคนผิวสีกลับใช้ระเบิดทำลายโบสถ์ ส่งผลให้มีผู้คนบาดเจ็บล้มตายจำนวนมาก

แรนเดลใช้ฉันทลักษณ์รูปแบบเฉพาะการเล่าเรื่องของลำนำนิทาน (ballad) ภาษาที่ใช้เป็นภาษาเรียบง่ายและมีการใช้บทสนทนาในการดำเนินเรื่องเป็นหลัก เป็นบทสนทนาถามตอบระหว่างแม่ลูกผิวสีคู่หนึ่ง ลูกสาวขออนุญาตแม่ไปร่วมเดินขบวนกับบรรดาเพื่อน ๆ ในการเรียกร้องอิสรภาพและความเสมอภาคของคนผิวสี (Freedom March) ทว่าแม่เกรงว่าลูกสาวจะได้รับอันตรายจากปราบจลาจลที่มีการใช้ทั้งอาวุธ สุนัข การฉีดน้ำใส่ และไม้กระบองในการขับไล่พวกผู้ชุมนุม จึงไม่อนุญาตและให้ลูกสาวอาบน้ำแต่งตัวไปร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าในโบสถ์แทน แม่คิดว่าโบสถ์เป็นสถานที่ปลอดภัยที่สุดแต่การณ์กลับตรงข้ามกับที่แม่คาดไว้ โบสถ์กลับถูกระเบิด แม่ตกใจรีบวิ่งไปหาลูกเธอในซากปรักหักพัง แต่พบเพียงรองเท้าสีขาวข้างเดียวของลูกสาว ตอนจบของบทกวีเป็นไปตามธรรมเนียมของลำนำนิทานที่จบด้วยความเศร้าสลดคือเป็นคำรำพันของแม่ที่ถามว่า “นี่คือรองเท้าของฉันแต่ลูกฉันอยู่ที่ไหน”

ในส่วนของโครงสร้าง “Ballad of Birmingham” ประกอบไปด้วย 8 บท แต่ละบทยาว 4 บรรทัด รวมเป็น 32 บรรทัด บทที่หนึ่ง สอง ห้าและหกมี 1 ประโยค บทที่สาม สี่ เจ็ด และแปดมี 2 ประโยค แต่ละประโยคยาว 2 บรรทัด ยกเว้นบทที่สามซึ่งประโยคแรกยาว 1 บรรทัด ประโยคที่ 2 ยาว 3 บรรทัด สรุปว่าประโยคในบทกวีนี้มีความยาวตั้งแต่ 1-4 บรรทัด ไม่แตกต่างจาก “Out, Out –” และ “The Cross of Snow” แต่ความซับซ้อนของโครงสร้างประโยคใน “Ballad of Birmingham” มีไม่มากเท่ากับบทกวีสองเรื่องแรก โดยสี่บทแรกเป็นบทสนทนายระหว่างแม่และลูกสาว ชัดเจนว่าบทที่หนึ่งและบทที่สามมีลูกสาวเป็นผู้พูดและบทที่สองและบทที่สี่มีแม่เป็นผู้พูด ดูได้จากคำเรียกคู่สนทนา คือ mother และ baby ตามลำดับ ประโยคที่ใช้เป็นประโยคความเดียวหรือประโยคความรวม ไม่มีประโยคความซ้อน และไม่มีการสลับตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีใน “Out, Out –” และ “The Cross of Snow”

7. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

7.1 ระดับคะแนนของผู้เข้าร่วมวิจัย

ผู้วิจัยอ่านคำตอบของกลุ่มตัวอย่าง 20 คนและร่วมกันให้คะแนน “Out, Out –” มีคำถาม 11 ข้อ และข้อหนึ่งมีข้อย่อย 5 ข้อ คิดเป็นทั้งหมด 16 คะแนน “The Cross of Snow” มีคำถาม 12 ข้อ คิดเป็น 12 คะแนน และ “Ballad of Birmingham” คำถาม 10 ข้อ และมีสองข้อที่มีข้อย่อย 2 ข้อ คิดเป็นทั้งหมด 12 คะแนน รวมทั้งสิ้นเป็น 40 คะแนน

คะแนนดิบที่ผู้เข้าร่วมวิจัยได้รับจากการตอบคำถามซึ่งวัดความเข้าใจวินิพนธ์แต่ละเรื่องนำมาแปลงเป็นร้อยละเพื่อให้เปรียบเทียบกันได้ ดังแสดงในตาราง 1 ข้างล่างนี้ P1 คือคะแนนที่ผู้เข้าร่วมวิจัยแต่ละคนได้รับจากการตอบคำถามจากวินิพนธ์เรื่อง “Out, Out –” P2 คือคะแนนที่ผู้เข้าร่วมวิจัยแต่ละคนได้รับจากการตอบคำถามจากวินิพนธ์เรื่อง “The Cross of Snow” P3 คือคะแนนที่ผู้เข้าร่วมวิจัยแต่ละคนได้รับจากการตอบคำถามจากวินิพนธ์เรื่อง “Ballad of Birmingham” ช่อง % แสดงคะแนนเฉลี่ยของผู้เข้าร่วมวิจัยจากการตอบคำถามวินิพนธ์ทั้ง 3 เรื่อง ช่อง **Average** แสดงคะแนนเฉลี่ยของผู้เข้าร่วมวิจัยแต่ละกลุ่ม ซึ่งแบ่งตามผลการเรียนรายวิชา 2202234 Introduction to the Study of English Literature ตามที่ระบุไว้ในช่องแรกของตาราง บรรทัดสุดท้ายของตารางแสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละช่อง

ตาราง 1 คะแนนจากการตอบคำถามของผู้เข้าร่วมการวิจัยคิดเป็นร้อยละ

Participants	Questions				
	P1	P2	P3	%	Average
A1	60	75	90.90	73.68	
A2	46.67	41.67	81.81	55.26	
A3	51.67	58.33	81.81	62.5	
A4	73.33	66.67	100	78.94	67.59
B+1	70	41.67	90.90	67.10	
B+2	73.33	41.67	90.90	68.42	
B+3	56.67	33.33	72.72	53.94	
B+4	76.67	66.67	90.90	77.63	66.77
B1	93.33	58.33	72.72	76.31	
B2	60	25	72.72	52.63	
B3	46.67	66.67	100	71.05	
B4	60	66.67	59.09	61.84	65.45
C+1	60	75	81.81	71.05	
C+2	46.66	58.33	100	65.78	
C+3	70	66.67	72.72	69.73	
C+4	66.67	50	90.90	68.42	68.74
C1	60	41.67	77.27	59.21	
C2	86.67	83.33	68.18	80.26	
C3	10.75	41.67	90.90	67.76	
C4	40	16.67	100	50	64.30
Average	60.45	53.75	84.31	66.57	

เห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยที่ได้เกรดวิชา 2202234 ในระดับเดียวกันไม่มีความแตกต่างกันมากนัก คือทั้งหมดอยู่ในระดับ 60–69% นำประหลาดใจที่กลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยซึ่งได้เกรด C+ กลับมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ไม่ใช่กลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยที่ได้เกรด A ส่วนผู้เข้าร่วมวิจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดก็เป็น C2 ไม่ใช่ผู้เข้าร่วมวิจัยคนใดคนหนึ่งที่ได้เกรด A ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เข้าร่วมวิจัยแต่ละคนและแต่ละกลุ่มอาจมีความถนัดในการอ่านบทกวีแต่ละประเภทแตกต่างกันไป เห็นได้จากการที่คะแนนจากบทกวีทั้งสามอาจไม่มีความสอดคล้องกันนัก เช่นเมื่อพิจารณาคะแนนของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ได้คะแนนเต็ม 100 % จาก “Ballad of Birmingham” (A4, B3, C+2 และ C4) จะพบว่าไม่ได้มีคะแนนสูงนักจากอีก 2 บทกวี ในขณะที่ผู้เข้าร่วมวิจัยซึ่งได้คะแนนสูงสุดจาก “Out, Out –” (B1, 93.33%) ก็ไม่ได้มีคะแนนสูงนักจากอีก 2 บทกวี ส่วนผู้เข้าร่วมวิจัยซึ่งได้คะแนนสูงสุดจาก “The Cross of Snow” (C2, 83.33%) ได้คะแนนสูงกว่าจาก “Out, Out –” แต่ได้คะแนนค่อนข้างต่ำจาก “Ballad of Birmingham” ซึ่งมีผู้เข้าร่วมวิจัยได้คะแนนเต็มถึง 4 คน

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวมของผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมดในแต่ละบทกวีพบว่า “Ballad of Birmingham” ซึ่งเป็นบทกวีเล่าเรื่องซึ่งส่วนใหญ่เป็นสนทนาระหว่างแม่และลูกสาว ผู้เข้าร่วมวิจัยทำคะแนนได้ดีที่สุด รองลงมาคือ “Out, Out –” ซึ่งเป็นบทกวีเล่าเรื่องและมีบทสนทนาบ้าง ในขณะที่ “The Cross of Snow” ซึ่งเป็นบทกวีบรรยายความในใจ ผู้เข้าร่วมวิจัยทำคะแนนได้ต่ำที่สุด คะแนนเฉลี่ยนี้ถือว่าสะท้อนระดับความยากง่ายของประเภทบทกวี กล่าวคือ บทกวีบรรยายความในใจยากที่สุด รองลงมาคือบทกวีเล่าเรื่องที่มีบทสนทนาบ้าง และบทกวีที่ง่ายที่สุดใน 3 ประเภทนี้คือบทกวีเล่าเรื่องซึ่งส่วนใหญ่เป็นสนทนา เมื่อพิจารณาคะแนนสูงสุดและต่ำสุดของผู้เข้าร่วมวิจัยในแต่ละบทกวี ก็จะสะท้อนสิ่งเดียวกัน กล่าวคือ “The Cross of Snow” มีคะแนนสูงสูดน้อยที่สุด (83.33%) ต่อมาคือ “Out, Out –” (93.33%) และ “Ballad of Birmingham”

มีคะแนนสูงสุดเป็นคะแนนเต็ม 100% ถึง 4 คนดังกล่าวแล้วข้างต้น ในขณะที่คะแนนต่ำสุด ของ “Ballad of Birmingham” อยู่ในระดับสูงสุด (59.09%) ต่อมาคือ “The Cross of Snow” (16.67%) และ “Out, Out –” มีคะแนนต่ำสุดน้อยที่สุด (10.75%) ซึ่งอาจดูเหมือนว่า “The Cross of Snow” เข้าใจได้ง่ายกว่า “Out, Out –” แต่เมื่อพิจารณาคะแนนต่ำสุดลำดับที่สอง จะเห็นว่า คะแนนของ “The Cross of Snow” (25%) ต่ำกว่า “Out, Out –” (40%) มาก เป็นไปได้ว่า C3 ซึ่งได้คะแนนต่ำสุดจาก “Out, Out –” อาจไม่ถนัดอ่านบทกวีประเภทนี้

ผู้วิจัยถือว่าคะแนนที่แตกต่างกันนี้สะท้อนความยากง่ายระดับที่แตกต่างกันของ โครงสร้างประโยคประเภทต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทกวีเหล่านี้ด้วย ดังจะอภิปรายในตอนต่อไป

7.2 โครงสร้างประโยคประเภทต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคในการเข้าใจบทกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยวิเคราะห์คำตอบที่ได้จากผู้เข้าร่วมวิจัยเพื่อแยกประเภทโครงสร้างประโยคที่เป็นปัญหาในการเข้าใจกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษออกเป็น 3 ระดับตามความยาก เริ่มจากการนับจำนวนนิสิตกลุ่มตัวอย่างที่ตอบผิดในแต่ละข้อ พบจำนวนนิสิตที่ตอบผิดมีตั้งแต่ 0 – 19 คนต่อข้อและจำนวนข้อที่มีนิสิตตอบผิดจำนวน เท่ากันมีตั้งแต่ 0 – 6 ข้อต่อคน ดังแสดงในตาราง 2 ซึ่งได้ระบุข้อที่นิสิตตอบผิดตามจำนวนในช่องซ้ายไว้ด้วย บทกวี 1 คือ “Out, Out –” บทกวี 2 คือ “The Cross of Snow” และบทกวี 3 คือ “Ballad of Birmingham” หมายเลขข้อระบุตามที่ปรากฏในแบบทดสอบซึ่งผู้เข้าร่วมวิจัยทำ (ดูคำถามในภาคผนวก 2)

ตาราง 2 จำนวนข้อที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยตอบผิด

จำนวนนิสิต ที่ตอบผิด	จำนวนข้อที่มีนิสิตตอบผิด ตามจำนวนในช่องซ้าย	ข้อที่มีนิสิตตอบผิด ตามจำนวนในช่องซ้าย
20	0	-
19	1	บทกวี 2 ข้อ 4
18	1	บทกวี 1 ข้อ 11.3
17	0	-
16	0	-
15	2	บทกวี 1 ข้อ 1 บทกวี 2 ข้อ 8
14	2	บทกวี 2 ข้อ 5
13	0	-
12	1	บทกวี 1 ข้อ 8.2
11	1	บทกวี 2 ข้อ 12
10	1	บทกวี 1 ข้อ 10
9	3	บทกวี 1 ข้อ 4 บทกวี 1 ข้อ 7 บทกวี 2 ข้อ 6
8	3	บทกวี 1 ข้อ 2 บทกวี 2 ข้อ 7 บทกวี 3 ข้อ 5
7	2	บทกวี 1 ข้อ 11.2 บทกวี 2 ข้อ 1
6	3	บทกวี 1 ข้อ 3 บทกวี 1 ข้อ 8.1 บทกวี 3 ข้อ 9
5	1	บทกวี 3 ข้อ 2

จำนวนนิสิต ที่ตอบผิด	จำนวนข้อที่มีนิสิตตอบผิด ตามจำนวนในช่องซ้าย	ข้อที่มีนิสิตตอบผิด ตามจำนวนในช่องซ้าย
4	1	บทกวี 3 ข้อ 10.1
3	5	บทกวี 1 ข้อ 6 บทกวี 2 ข้อ 2 บทกวี 2 ข้อ 3 บทกวี 2 ข้อ 9 บทกวี 3 ข้อ 7
2	3	บทกวี 1 ข้อ 9 บทกวี 1 ข้อ 11.4 บทกวี 3 ข้อ 4.2
1	5	บทกวี 1 ข้อ 5 บทกวี 1 ข้อ 11.1 บทกวี 1 ข้อ 11.5 บทกวี 2 ข้อ 11 บทกวี 3 ข้อ 3
0	5	บทกวี 3 ข้อ 1 บทกวี 3 ข้อ 4.1 บทกวี 3 ข้อ 6 บทกวี 3 ข้อ 8 บทกวี 3 ข้อ 10.2
รวม	40	

ข้อมูลจากตาราง 2 นำมาประเมินความยากของคำถามที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยตอบ โดยพิจารณาจากการกระจายตัวของจำนวนข้อที่มีผู้ตอบผิดมากน้อยลดหลั่นกันลงมา สรุปได้ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 เกณฑ์กำหนดความยากของคำถามและจำนวนคำถามที่มีระดับความยากที่กำหนด

ระดับความยาก	จำนวนนิสิตที่ตอบผิด	จำนวนข้อ
มาก	14 – 20	6
ปานกลาง	6 – 13	14
น้อย	0 – 5	20
รวม		40

จากนั้นผู้วิจัยพบว่าใน 6 ข้อซึ่งมีความยากอยู่ที่ระดับมาก ใน 14 ข้อซึ่งมีความยากอยู่ที่ระดับปานกลาง และใน 20 ข้อซึ่งมีความยากอยู่ที่ระดับน้อย มีโครงสร้างประโยคลักษณะใดซึ่งนิสิตที่จะตอบคำถามได้ถูกต้องจำเป็นต้องเข้าใจ โดยเชื่อว่าระดับความยากของคำถามสะท้อนระดับความยากของโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้อง พบประเด็นทางไวยากรณ์ซึ่งมีความยากที่ระดับต่าง ๆ ดังแสดงในตาราง 4 ข้างล่างนี้ บทกวี 1 คือ “Out, Out –” บทกวี 2 คือ “The Cross of Snow” และบทกวี 3 คือ “Ballad of Birmingham” หมายเลขข้อระบุตามที่ปรากฏในแบบทดสอบซึ่งผู้เข้าร่วมวิจัยทำ (ดูคำถามในภาคผนวก 2) ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าส่วนขยายที่มาแทรกระหว่างหน่วยสร้างต่าง ๆ มีความยากอยู่ในระดับน้อยและระดับปานกลาง จึงควรแยกออกมาอภิปรายจากส่วนขยายในระดับวลีและอนุประโยคซึ่งมีความยากอยู่ในระดับน้อย ปานกลาง และมาก

ตาราง 4 ประเด็นทางไวยากรณ์ที่เป็นอุปสรรคในการเข้าใจบทกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ

ระดับความยาก	ประเด็นทางไวยากรณ์	จำนวนข้อ	จำนวนนิสิตที่ตอบผิด
มาก	การผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ (inversion)	บทกวี 2 ข้อ 4	19
		บทกวี 2 ข้อ 5	14
	การใช้สรรพนามในการอ้างอิง (pronoun reference)	บทกวี 1 ข้อ 11.3	18
		บทกวี 2 ข้อ 8	15
	ส่วนขยายในระดวลีและอนุประโยค (phrasal and clausal modifiers)	บทกวี 1 ข้อ 1	15
		บทกวี 2 ข้อ 10	14
ปานกลาง	การเชื่อมของนามวลี กริยาวลี และบุพบทวลี (coordination of noun phrases, verb phrases and preposition phrases)	บทกวี 1 ข้อ 8.2	12
		บทกวี 3 ข้อ 5	8
		บทกวี 3 ข้อ 9	6
	การใช้สรรพนามในการอ้างอิง (pronoun reference)	บทกวี 2 ข้อ 12	11
		บทกวี 1 ข้อ 7	9
		บทกวี 1 ข้อ 2	8
		บทกวี 1 ข้อ 11.2	7
	ส่วนขยายที่มาแทรกระหว่างหน่วยสร้างต่าง ๆ (interrupting modifiers)	บทกวี 1 ข้อ 10	10
		บทกวี 2 ข้อ 1	7
	ส่วนขยายในระดวลีและอนุประโยค (phrasal and clausal modifiers)	บทกวี 1 ข้อ 4	9
		บทกวี 2 ข้อ 6	9
		บทกวี 2 ข้อ 7	8
		บทกวี 1 ข้อ 8.1	6

ระดับ ความยาก	ประเด็นทางไวยากรณ์	จำนวนข้อ	จำนวนนิสิตที่ตอบผิด
	การผกผันตำแหน่งทาง ไวยากรณ์ (inversion)	บทกวี 1 ข้อ 3	6
น้อย	ส่วนขยายในระดับวลีและอนุประโยค (phrasal and clausal modifiers)	บทกวี 3 ข้อ 2	5
		บทกวี 2 ข้อ 3	3
		บทกวี 3 ข้อ 7	3
		บทกวี 1 ข้อ 9	2
		บทกวี 1 ข้อ 5	1
		บทกวี 2 ข้อ 11	1
		บทกวี 3 ข้อ 3	1
	การใช้สรรพนามในการอ้างอิง (pronoun reference)	บทกวี 3 ข้อ 10.1	4
		บทกวี 2 ข้อ 9	3
		บทกวี 1 ข้อ 11.4	2
		บทกวี 1 ข้อ 11.1	1
		บทกวี 1 ข้อ 11.5	1
	ประเภททางไวยากรณ์ของคำ (syntactic classes)	บทกวี 3 ข้อ 4.2	2
	ส่วนขยายที่มาแทรกระหว่างหน่วย สร้างต่าง ๆ (interrupting modifiers)	บทกวี 1 ข้อ 6	3
	การผกผันตำแหน่งทาง ไวยากรณ์ (inversion)	บทกวี 2 ข้อ 2	3

ตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าเราไม่อาจจะระบุได้ชัดเจนว่าประเด็นทางไวยากรณ์ใดมีความยากอยู่ในระดับมาก ปานกลางหรือน้อย เนื่องจากประเด็นทางไวยากรณ์ถึง 3 ประเด็น จาก 6 ประเด็น เป็นอุปสรรคในการเข้าใจบทกวีทั้งในระดับมาก ปานกลางและน้อย กล่าวคือ การผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ (inversion) การใช้สรรพนามในการอ้างอิง (pronoun reference) และ ส่วนขยายในระดับวลีและอนุประโยค (phrasal and clausal modifiers) ทั้งยังมีประเด็นทางไวยากรณ์อีกหนึ่งประเด็นที่เป็นอุปสรรคในการเข้าใจบทกวีทั้งในระดับปานกลางและระดับน้อย กล่าวคือ ส่วนขยายที่มาแทรกระหว่างหน่วยสร้างต่าง ๆ (interrupting modifiers) ส่วน ประเด็นทางไวยากรณ์ที่เป็นอุปสรรคในการเข้าใจบทกวีในระดับเดียวเท่านั้นและพอระบุได้ว่ามีความยากอยู่ในระดับมาก ปานกลางหรือน้อย คือ การเชื่อมของนามวลี กริยาวลี และวลีที่ทำหน้าที่เหมือนกริยวิเศษณ์ (coordination of noun phrases, verb phrases and adverb-like phrases) ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเข้าใจบทกวีในระดับปานกลาง และประเภททางไวยากรณ์ของคำ (syntactic classes) ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ต่อไป ผู้วิจัยจะอภิปรายประเด็นทางไวยากรณ์ที่เป็นอุปสรรคในการเข้าใจบทกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษเหล่านี้ โดย เรียงลำดับจากความยากระดับน้อย ปานกลาง ไปจนถึงมาก และเน้นที่จะแสดงให้เห็นว่าประเด็นทางไวยากรณ์หนึ่ง ๆ ที่พบว่าเป็นอุปสรรคในการเข้าใจบทกวีมากกว่าหนึ่งระดับมีความแตกต่างกันอย่างไรเมื่อมีความยากอยู่ในระดับน้อย ปานกลางหรือมาก ตามความเหมาะสม

7.2.1 ประเภททางไวยากรณ์ของคำ (syntactic classes)

ผู้วิจัยพบว่าประเภททางไวยากรณ์ของคำไม่ปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษา มีความยากอยู่ในระดับน้อย เมื่อถูกถามว่าแม่แนะนำให้ลูกสาวทำอะไร แทนที่จะทำอะไร (ดูคำถามของบทกวี 3 ข้อ 4 ในภาคผนวก 2) ผู้เข้าร่วมวิจัยส่วนใหญ่ น่าจะรู้จักคำว่า instead และเข้าใจว่าแม่บอกให้ลูกสาวไปโบสถ์แทนที่จะไปเดินช้อปปิ้งตามถนน แม้ว่าคำตอบจะอยู่ในบทก่อนหน้า

น้อย

“But, mother, I won’t be alone.

Other children will go with me,

And march the streets of Birmingham

To make our country free.”

“No, baby, no, you may not go,

For I fear those guns will fire.

But you may go to church **instead**

And sing in the children’s choir.”

“Ballad of Birmingham”

7.2.2 การเชื่อม (coordination)

สำหรับโครงสร้างที่มีการเชื่อมของนามวลี กริยาวลี และวลีที่ทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ ผู้วิจัยพบว่ามีความยากเท่ากันอยู่ในระดับปานกลางในทั้ง 3 ประเภท ในตัวอย่างข้างล่างนี้ โครงสร้างที่มีการเชื่อมจะเป็นตัวหนา โดยมีตัวเชื่อมที่ขีดเส้นใต้ เห็นได้ว่าโครงสร้างทั้งสามมีลักษณะคล้ายกัน คือเป็นการเชื่อมวลีที่ค่อนข้างยาวเกือบ 1 บรรทัดหรือมากกว่า กล่าวได้ว่าการเข้าใจโครงสร้างประเภทนี้ยากกว่าการเข้าใจ ประเภททางไวยากรณ์ของคำในข้อที่แล้ว เนื่องจากเกี่ยวข้องกับหน่วยทางภาษาศาสตร์ที่ยาวกว่า

7.2.2.1 การเชื่อมของนามวลี (coordination of noun phrases)

เมื่อถูกถามว่าเธอ (ลูกสาว) ทำอะไรกับรองเท้าสีขาว (ดูคำถามของบทที่ 3 ข้อ 5 ในภาคผนวก 2) ผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษาจะต้องเข้าใจว่า and เชื่อมนามวลี 2 วลีนี้ จึงจะเข้าใจว่านามวลีทั้งสองมีกริยาร่วมกันคือ drawn และตอบได้ว่าเธอใส่รองเท้าสีขาว

ปานกลาง

She has combed and brushed her night-dark hair,
And bathed rose petal sweet,
And drawn **white gloves on her small brown hands,**
And white shoes on her feet.

“Ballad of Birmingham”

7.2.2.2 การเชื่อมของกริยาวลี (coordination of verb phrases)

เมื่อถูกถามว่าเธอ (แม่) พบอะไร (ดูคำถามของบทกวี 3 ข้อ 9 ในภาคผนวก 2) ผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษาจะต้องเข้าใจว่า then เชื่อมกริยาวลี 2 วลีนี้ จึงจะเข้าใจว่ากริยาวลีทั้งสองมีประธานร่วมกันคือ she และตอบได้ว่าเธอพบรองเท้าข้างหนึ่ง

ปานกลาง

She **clawed through bits of glass and brick,**
Then lifted out a shoe.

“Ballad of Birmingham”

7.2.2.3 การเชื่อมของวลีซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ (coordination of adverb-like phrases)

เมื่อถูกถามว่าเขา (เด็กชาย) ยกแขนขึ้นเพื่ออะไร (ดูคำถามของบทกวี 1 ข้อ 8.2 ในภาคผนวก 2) ผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษาจะต้องเข้าใจว่า but เชื่อมวลีซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ 2 วลีนี้ จึงจะเข้าใจว่าวลีทั้งสองขยายกริยาวลีข้างหน้าด้วยกัน และตอบได้ว่าเขาทั้งร้องขอความช่วยเหลือและเหมือนกับพยายามห้ามเลือด มีผู้เข้าร่วมวิจัยที่ไม่เข้าใจโครงสร้างนี้และตอบเพียงวลีใดวลีหนึ่ง ซึ่งถือเป็นคำตอบที่ผิดสำหรับข้อนี้

ปานกลาง

The boy's first outcry was a rueful laugh,
As he swung toward them holding up the hand
Half in appeal, but half as if to keep
The life from spilling. Then the boy saw all—

“Out, Out –”

7.2.3 ส่วนขยายที่มาแทรกระหว่างหน่วยสร้างต่าง ๆ (interrupting modifiers)

ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น (ก่อนตารางที่ 4) ผู้วิจัยพบว่าส่วนขยายที่มาแทรกระหว่างหน่วยสร้างต่าง ๆ มีความยากอยู่ในระดับน้อยและระดับปานกลาง จึงควรแยกออกมาอภิปรายจากส่วนขยายในระดับวลีและอนุประโยคซึ่งมีความยากอยู่ในระดับน้อย ปานกลาง และมาก เมื่อพิจารณาส่วนขยายที่มาแทรกซึ่งเป็นตัวหนาอยู่ข้างล่างนี้ เห็นได้ว่าที่ความยากอยู่ในระดับน้อยปรากฏอยู่ในบรรทัดเดียวกัน และแทรกระหว่างประธานที่เป็นนามวลีคือ the saw และภาคแสดงที่ปรากฏในบรรทัดถัดมา เมื่อถูกถามว่าอะไรกระโดดจากมือของเด็กชาย (ดูคำถามของบทกวี 1 ข้อ 6 ในภาคผนวก 2) ผู้เข้าร่วมวิจัยจึงตอบได้ว่าเลื้อย ส่วนขยายที่มาแทรกลักษณะนี้ไม่เป็นอุปสรรคในการเข้าใจมากเท่าส่วนขยายที่มาแทรกซึ่งมีความยากอยู่ในระดับปานกลางซึ่งปรากฏอยู่ใน 2 บรรทัด และแทรกระหว่างประธานที่เป็นสรรพนาม (they) และภาคแสดง จึงอาจต้องอาศัยความเข้าใจด้วยว่าสรรพนามนี้อ้างอิงถึงอะไร เมื่อถูกถามว่าใครหันกลับไปทำธุระของตน (ดูคำถามของบทกวี 1 ข้อ 10 ในภาคผนวก 2) ผู้เข้าร่วมวิจัยจึงตอบผิดมากกว่า

น้อย

To tell them ‘Supper.’ At the word, the saw,

As if to prove saws knew what supper meant,

Leaped out at the boy’s hand, or seemed to leap—

He must have given the hand. However it was,

“Out, Out —”

ปานกลาง

No more to build on there. And they, **since they**

Were not the one dead, turned to their affairs.

“Out, Out —”

7.2.4 ส่วนขยายในระดับวลีและอนุประโยค (phrasal and clausal modifiers)

ผู้วิจัยพบว่าส่วนขยายในระดับวลีและอนุประโยคมีความยากอยู่ในทั้ง 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง และมาก

7.2.4.1 ส่วนขยายในระดับวลี (phrasal modifiers)

ส่วนขยายในระดับวลีที่มีความยากอยู่ในระดับน้อยคือ วลีกริยาไม่แท้ (non-finite verb phrases) ส่วนขยายในระดับวลีที่มีความยากอยู่ในระดับปานกลางคือ วลีกริยาไม่แท้ (non-finite verb phrases) และคุณศัพท์ประสม (adjectival compounds) ส่วนขยายในระดับวลีที่มีความยากอยู่ในระดับมากคือ นามวลีที่ปรากฏหลังนามวลีอื่น และขยายนามวลีนั้น (apposition) และ คุณศัพท์วลีที่ถูกย้ายไปอยู่หลังนามวลีที่ถูกขยาย (postposed adjective phrases)

เมื่อพิจารณาส่วนขยายในระดับวลีที่มีความยากอยู่ในระดับน้อยคือวลีกริยาไม่แท้ จะเห็นว่าปรากฏอยู่ติดกับส่วนที่ถูกขยายทันที เมื่อถูกถามว่าลูกสาวคิดว่าทำอะไรประเทศ จึงจะเป็นอิสระ (ดูคำถามของบทกวี 3 ข้อ 3 ในภาคผนวก 2) ผู้เข้าร่วมวิจัยจึงตอบได้ว่าการเดินขบวน และเมื่อถูกถามว่าวิถีคิดว่างานของเด็กชายเหมาะสมสำหรับวัยของเขาหรือไม่ (ดูคำถามของบทกวี 1 ข้อ 9 ในภาคผนวก 2) ผู้เข้าร่วมวิจัยจะตอบได้ว่าไม่ เมื่อเข้าใจว่า doing a man's work ขยาย big boy และอยู่ติดกับ big boy ทันที

น้อย (infinitival phrases)

“But, mother, I won't be alone.

Other children will go with me,

And march the streets of Birmingham

To make our country free.”

“Ballad of Birmingham”

น้อย (present participle phrases)

The life from spilling. Then the boy saw all—

Since he was old enough to know, big boy

Doing a man's work, though a child at heart—

He saw all spoiled. ‘Don't let him cut my hand off—

“Out, Out —”

ในขณะที่วลีกริยาไม่แท้ที่มีความยากอยู่ในระดับปานกลาง holding up the hand ไม่ได้อยู่ติดกับส่วนที่ถูกขยาย (he) เมื่อถูกถามว่าใครยกแขนขึ้น (ดูคำถามของบทกวี 1 ข้อ 8.1 ในภาคผนวก 2) ผู้เข้าร่วมวิจัยที่จะตอบได้ว่าเด็กชาย ต้องเข้าใจว่าวลีกริยาไม่แท้ ขยาย he แม้จะมีกริยาวลีแท้ swung towards them มาคั่นกลาง ส่วนคุณศัพท์ประสมที่มีความยากอยู่ในระดับปานกลางเช่นกันคือ sun-defying ก็ไม่ได้อยู่ติดกับส่วนที่ถูกขยาย

(a mountain in the distant west) เช่นกัน เมื่อถูกถามว่าอะไรทำทนายฟัง ดวงอาทิตย์ (ดูคำถาม ของบทกวี 2 ข้อ 6 ในภาคผนวก 2) ผู้เข้าร่วมวิจัยที่จะตอบได้ว่าภูเขา ที่อยู่ไกล ๆ ทางทิศตะวันตก ต้องเข้าใจว่าคุณศัพท์ประสมนี้ขยายนามวลี a mountain in the distant west

ปานกลาง (present participle phrases)

The boy's first outcry was a rueful laugh,

As he swung toward them **holding up the hand**

Half in appeal, but half as if to keep

The life from spilling. Then the boy saw all—

“Out, Out —”

ปานกลาง (adjectival compounds)

There is a mountain in the distant West

That, **sun-defying**, in its deep ravines

Displays a cross of snow upon its side.

“The Cross of Snow”

ความคิดเกี่ยวกับความใกล้เคียงของส่วนขยายและส่วนที่ถูกขยายใช้อธิบายความยากในระดับมากของคุณศัพท์วลีที่ถูกย้ายไปอยู่หลังนามวลีที่ถูกขยายได้ด้วย changeless since the day she died อยู่ห่างจาก the cross I wear upon my breast มากกว่า sun-defying และ a mountain in the distant west จึงเข้าใจได้ยากกว่า เมื่อถูกถามว่าอะไรที่ไม่เปลี่ยนแปลง (ดูคำถามของบทกวี 2 ข้อ 10 ในภาคผนวก 2) ซึ่งคำตอบคือ กางเขนบนหน้าอก ผู้เข้าร่วมวิจัยที่จะตอบได้ถูกต้อง ต้องเข้าใจว่าส่วนที่ถูกขยาย (the cross I wear upon my breast) อยู่เหนือขึ้นไป 2 บรรทัดเลยทีเดียว

มาก (postposed adjective phrases)

Such is the cross I wear upon my breast

These eighteen years, through all the changing scenes

And seasons, **changeless** since the day she died.

“The Cross of Snow”

อย่างไรก็ตามความคิดเกี่ยวกับความใกล้เคียงของส่วนขยายและส่วนที่ถูกริยาวิเศษณ์ไม่อาจใช้อธิบายความยากในระดับมากของนามวลีที่ปรากฏหลังนามวลีอื่นและขยายนามวลีนั้นคือ sweet-scented stuff ซึ่งปรากฏอยู่ข้างหลังของนามวลีที่มันขยายทันที คือ stove-length sticks of wood เมื่อถูกถามว่าอะไรคือสิ่งที่มีกลิ่นหอม (ดูคำถามของบทกวี 1 ข้อ 1 ในภาคผนวก 2) คำตอบคือท่อนไม้ขนาดเท่าเตาไฟซึ่งปรากฏอยู่ข้างหน้าทันที แต่ผู้เข้าร่วมวิจัยตอบได้ถูกต้องเพียง 5 คน เมื่อพิจารณาคำตอบของผู้เข้าร่วมวิจัย 15 คนที่ตอบผิด มีถึง 10 คนที่ตอบว่า “กลิ่น” 8 คนในจำนวนนี้ไม่ได้ระบุว่ามีกลิ่นอะไร ในขณะที่อีก 2 คนระบุว่า “กลิ่นอาหาร” คาดว่าเพราะบทกวีนี้กล่าวถึง supper ในอีกหลายบรรทัดถัดมา แสดงให้เห็นถึงความไม่เข้าใจโครงสร้างประเภที่ที่ทำให้ไม่อาจเข้าใจบทกวี

มาก (noun phrases in apposition)

The buzz saw snarled and rattled in the yard

And made dust and dropped stove-length sticks of wood,

Sweet-scented stuff when the breeze drew across it.

“Out, Out –”

7.2.4.2 ส่วนขยายในระดับอนุประโยค (clausal modifiers)

ส่วนขยายในระดับอนุประโยคที่มีความยากอยู่ในระดับน้อยคือ อนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ (adverbial clauses) ส่วนขยายในระดับอนุประโยคที่มีความยากอยู่ใน

ระดับปานกลางคืออนุประโยคลดรูปที่ทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ (adverbial –ed clauses) และอนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนคุณศัพท์ (adjectival clauses) ไม่พบส่วนขยายในระดับอนุประโยคที่มีความยากอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตัวอย่างข้างล่างนี้ เห็นได้ว่าส่วนขยายในระดับอนุประโยคที่มีความยากอยู่ในระดับน้อยมีลักษณะเป็นประโยคสมบูรณ์ (complete sentences) ผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษาสามารถเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน เมื่อถูกถามว่าเมื่อได้ยินเสียงระเบิด เธอ (แม่) ทำอะไร (ดูคำถามของบทวี 3 ข้อ 8 ในภาคผนวก 2) คำตอบคือเธอวิ่งไปตามถนนในเมืองเบอร์มิงแฮม และร้องเรียกหาลูก ซึ่งผู้เข้าร่วมวิจัยทุกคนตอบได้ถูกต้อง

น้อย (adverbial clauses)

The mother smiled to know her child

Was in the sacred place,

But that smile was the last smile

To come upon her face.

For when she heard the explosion,

Her eyes grew wet and wild.

She raced through the streets of Birmingham

Calling for her child.

She clawed through bits of glass and brick,

Then lifted out a shoe.

“O, here’s the shoe my baby wore,

But, baby, where are you?”

“Ballad of Birmingham”

ในขณะที่ส่วนขยายในระดับอนุประโยคที่มีความยากอยู่ในระดับปานกลาง อนุประโยคลดรูปซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ when saved from work ไม่ใช่ประโยคสมบูรณ์ มีการละประธาน ซึ่งผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษาจะต้องพิจารณาจากบริบท เมื่อถูกถามว่าใครหรืออะไรได้รับยกเว้นให้ไม่ต้องทำงาน (ดูคำถามของบทกวี 1 ข้อ 4 ในภาคผนวก 2) คำตอบคือเด็กชาย ซึ่งผู้เข้าร่วมวิจัยประมาณครึ่งหนึ่งเท่านั้นที่ตอบได้ถูกต้อง

ปานกลาง (adverbial -ed clauses)

Call it a day, I wish they might have said

To please the boy by giving him the half hour

That a boy counts so much **when saved from work.**

“Out, Out –”

ในกรณีของอนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนคุณศัพท์ ... that ... displays a cross of snow upon its side แม้จะเป็นประโยคสมบูรณ์ แต่มีสิ่งที่มาแทรกหลายจุด ประพันธ์สรรพนาม that ไม่ได้อยู่ติดกับนามวลีหลักที่มันขยาย (a mountain) มีคำนามอื่นซึ่งผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษาอาจเข้าใจผิดว่า that ขยาย คือ west นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในตัวอนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนคุณศัพท์เอง จะเห็นว่าระหว่าง that ซึ่งเป็นประธาน และ displays a cross of snow upon its side ซึ่งเป็นภาคแสดงก็มีหน่วยสร้างอื่นมาแทรก เมื่อถูกถามว่าใครหรืออะไรมีกางเขนหิมะปรากฏอยู่ที่ด้านข้าง (ดูคำถามของบทกวี 2 ข้อ 7 ในภาคผนวก 2) คำตอบคือภูเขาที่อยู่ไกล ๆ ทางทิศตะวันตก ซึ่งอยู่เหนือขึ้นไป 2 บรรทัดเลยทีเดียว ผู้เข้าร่วมวิจัยประมาณครึ่งหนึ่งเท่านั้นที่ตอบได้ถูกต้อง

ปานกลาง (adjectival clauses)

There is a mountain in the distant West

That, sun-defying, in its deep ravines

Displays a cross of snow upon its side.

“The Cross of Snow”

ด้วยเหตุดังกล่าว อนุประโยคลดรูปซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์และอนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนคุณศัพท์จึงมีความยากอยู่ในระดับสูงกว่าอนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์

7.2.5 การใช้สรรพนามในการอ้างอิง (pronoun reference)

ผู้วิจัยพบว่าการใช้สรรพนามในการอ้างอิงมีความยากอยู่ในทั้ง 3 ระดับ คือน้อย ปานกลาง และมาก เมื่อพิจารณาตัวอย่างสรรพนามที่ใช้ในการอ้างอิงซึ่งเป็นตัวหน้าอยู่ข้างล่างนี้ เห็นได้ว่าสรรพนามที่ใช้ในการอ้างอิงซึ่งมีความยากอยู่ในระดับน้อย สิ่งที่ถูกอ้างอิงซึ่งขีดเส้นใต้ปรากฏอยู่หน้าสรรพนามในบรรทัดเดียวกัน ในขณะที่สรรพนามที่ใช้ในการอ้างอิงซึ่งมีความยากอยู่ในระดับปานกลางจะอ้างอิงถึงสิ่งซึ่งปรากฏอยู่หน้าสรรพนามที่ไกลออกไป 2 บรรทัด ส่วนสรรพนามที่ใช้ในการอ้างอิงซึ่งมีความยากอยู่ในระดับมาก ไม่ได้อ้างอิงถึงเพียงคนใดคนหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งในบทกวี แต่อ้างอิงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างเลื้อย (the saw) และเด็กชาย (the boy) เมื่อต้องระบุสิ่งซึ่งที่ he, its และ it อ้างอิงถึง (ดูคำถามของบทกวี 1 ข้อ 11.5 บทกวี 2 ข้อ 12 และบทกวี 1 ข้อ 11.3 ในภาคผนวก 2) จึงมีผู้เข้าร่วมวิจัยตอบผิด 1 คน 11 คน และ 18 คนตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงระดับความยากของการใช้สรรพนามในการอ้างอิง ซึ่งสอดคล้องกับความใกล้เคียงของสรรพนามและสิ่งซึ่งอ้างอิงถึง และความซับซ้อนของสิ่งซึ่งอ้างอิงถึงอย่างชัดเจน

น้อย

He saw all spoiled. ‘Don’t let him cut my hand off—

The doctor, when **he** comes. Don’t let him, sister!’

“Out, Out —”

ปานกลาง

Here in this room she died; and soul more white

Never through martyrdom of fire was led

To **its** repose; nor can in books be read

The legend of a life more benedight.

“The Cross of Snow”

มาก

To tell them ‘Supper.’ At the word, the saw,

As if to prove saws knew what supper meant,

Leaped out at the boy’s hand, or seemed to leap—

He must have given the hand. However **it** was,

Neither refused the meeting. But the hand!

“Out, Out –”

7.2.6 การผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ (inversion)

ผู้วิจัยพบว่าการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์มีความยากอยู่ในทั้ง 3 ระดับ คือน้อย ปานกลาง และมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาตัวอย่างซึ่งเป็นตัวหนาอยู่ข้างล่างนี้ เห็นได้ว่าการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ที่มีความยากอยู่ในระดับน้อยเพียงแคื่อย้ายตำแหน่งบุพบทวลี *round its head* ซึ่งขยายกริยวลี *casts a halo of pale light* และตามปกติจะปรากฏอยู่หลังกริยวลีไปอยู่หน้านามวลีซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานคือ *the night-lamp* เมื่อต้องบรรยายลักษณะตัวละครที่กวีมองเห็น (ดูคำถามของบทกวี 2 ข้อ 2 ในภาคผนวก 2) คำตอบคือ มีรัศมีเรือง ๆ จากโคมไฟอยู่โดยรอบ ผู้เข้าร่วมวิจัยต้องเข้าใจการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์นี้จึงจะตอบได้ถูกต้อง และผู้เข้าร่วมวิจัยเกือบทั้งหมดตอบถูกต้อง

น้อย

A gentle face — the face of one long dead —

Looks at me from the wall, where **round its head**

The night-lamp casts a halo of pale light.

“The Cross of Snow”

ในขณะที่การผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์มีความยากอยู่ในระดับปานกลางได้ย้าย call it a day ซึ่งทำหน้าที่กรรมของกริยาวลี might have said ไปไว้ข้างหน้า เมื่อถูกถาม ว่ากริยาอยากให้มีอะไรเกิดขึ้นสำหรับเด็กชาย (ดูคำถามของบทกวี 1 ข้อ 3 ในภาคผนวก 2) คำตอบคือ ให้มีคนบอกเขาว่างานของวันนี้เสร็จแล้ว ผู้เข้าร่วมวิจัยต้องเข้าใจการผกผัน ตำแหน่งทางไวยากรณ์นี้จึงจะตอบได้ถูกต้อง และผู้เข้าร่วมวิจัย 14 คนจาก 20 คนตอบ ถูกต้อง

ปานกลาง

Call it a day, I wish they might have said

To please the boy by giving him the half hour

That a boy counts so much when saved from work.

“Out, Out –”

ส่วนการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ที่มีความยากอยู่ในระดับมากมีความซับซ้อนมาก never ถูกย้ายจากในกริยาวลี was led ไปไว้หลังนามวลี soul more white ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน บุพบทวลี through martyrdom of fire ถูกย้ายจากหลังกริยาวลี was led ไปไว้หลัง never ซึ่งถูกย้ายไปไว้หลังนามวลี soul more white ดังกล่าวแล้ว เมื่อต้องอธิบาย soul more white (ดูคำถามของบทกวี 2 ข้อ 4 ในภาคผนวก 2) มีผู้เข้าร่วมวิจัย 1 คนเท่านั้นจาก 20 คนที่ทำได้ ซึ่งสะท้อนความเข้าใจการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ที่มีความซับซ้อนมากนี้

มาก

Here in this room she died; and **soul more white**

Never through martyrdom of fire was led

To its repose; nor can in books be read

The legend of a life more benedict.

“The Cross of Snow”

นอกจากนี้ยังพบว่าการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ในบทกวีมีลักษณะแตกต่างจากการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ที่พบในหนังสือไวยากรณ์ ไม่อาจจำแนกได้ว่าตัวอย่างการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ 3 ตัวอย่างนี้เป็นการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์เต็มรูปแบบหรือการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์บางส่วน เนื่องจากไม่ใช่ประธานเท่านั้นที่มีการผกผันตำแหน่ง (ดู 3.2.1) อาจกล่าวได้ว่าการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ในบทกวีเป็นเอกสิทธิ์กวี ซึ่งอาจใช้ในการรักษาฉันทลักษณ์ เช่นในตัวอย่างจาก “The Cross of Snow” head คล้องจอง กับ dead และ led คล้องจองกับ read จึงนับว่าโครงสร้างการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์นี้เป็นโครงสร้างที่ยากที่สุด

8. ข้อเสนอแนะ

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะเสนอวิธีการสอนกริยาวิพนธ์ภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขปัญหาในการเข้าใจบทกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษอันเนื่องมาจากโครงสร้างประโยคที่กล่าวถึงและอภิปรายในส่วน 7.2 ผู้วิจัยเห็นด้วยกับแนวทางการสอนกริยาวิพนธ์แบบการสื่อสารและบูรณาการของดัตตา (Dutta 2001) ที่กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็น 3 ช่วง กล่าวคือ ก่อน-ระหว่าง-หลังการอ่านกริยาวิพนธ์ และแนวคิดของ พานาโจติ (Panajoti 2013) ที่ว่าองค์ประกอบหลักที่สำคัญในการอ่าน คือ ผู้เขียน ตัวบท และผู้อ่าน มีผลต่อโครงสร้างทางภาษาและความหมายใหม่ที่จะเกิดขึ้น เมื่อนำแนวความคิดทั้งสองนี้มาประยุกต์ใช้ใน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกวีนิพนธ์ภาษาอังกฤษ จะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษาแก้ปัญหาเรื่องความเข้าใจโครงสร้างภาษาได้เป็นอย่างมาก ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมก่อน-ระหว่าง-หลังการอ่านกวีนิพนธ์จากโครงสร้างในระดับยากมากถึงปานกลางตามผลวิจัยในข้อ 7.2 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนชาวไทยเข้าใจ โครงสร้าง ภาษาอังกฤษที่ใช้ในบทกวีได้มากขึ้น ดังต่อไปนี้

8.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน

ผู้วิจัยเสนอให้ใช้กิจกรรมก่อนนำเข้าสู่บทเรียนตามที่ ดัตตา (Dutta 2001) เสนอไว้ใน แนวศึกษาแบบการสื่อสารและบูรณาการ โดยปรับให้เน้นการฝึกทักษะภาษาด้านโครงสร้าง ประโยคเป็นหลัก กิจกรรมอาจมีความหลากหลายตั้งแต่การหาหน้าที่ของคำในประโยค การเรียงลำดับประโยค ตลอดจนเรียงลำดับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ในบทกวี ในที่นี้ ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างการฝึกทักษะการสังเกตโครงสร้างประโยคเพื่อเป็นแนวทางในการอ่าน บทกวีนิพนธ์

แบบฝึกหัดทางไวยากรณ์ก่อนการอ่านบทกวีนี้ใช้ประโยคที่แต่งขึ้นใหม่ตามโครงสร้าง ทางภาษาในบทกวีที่เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจเนื้อหาบทกวี ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรม โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับโครงสร้างทางภาษาที่จะพบในบทกวี และเมื่อถึงขั้นตอนกิจกรรมระหว่างการอ่านจะได้อ่านได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรม 1 ถูกหรือผิด

There is an old mariner in the distant south that, weather-beaten, among other sailors, displayed greater nautical skills.

- _____ 1. The distant south was weather-beaten.
- _____ 2. An old sailor's sailing skills were better than those of other sailors.

คำตอบคือผิดและถูกตามลำดับ ประโยคในแบบฝึกหัดเลียนแบบโครงสร้างประโยคในบทกวี “The Cross of Snow” การทำแบบฝึกหัดลักษณะดังกล่าวจะเป็นการเตรียมผู้เรียนให้มีความเข้าใจบทกวีในตอนข้างล่างนี้ กล่าวคือ sun-defying ขยาย a mountain in the distant West ไม่ใช่แค่ the distant West และประธานของ displays a cross of snow upon its side คือ that ซึ่งอ้างอิงถึง a mountain in the distant West

There is a mountain in the distant West
That, **sun-defying**, in its deep ravines
Displays a cross of snow upon its side.

กิจกรรม 2 เติมคำลงในช่องว่างจากตัวเลือกที่ให้ไว้

The workers, _____, resumed their daily tasks.

- since six o'clock
- since they were not harmed by the chemical explosion
- as if they had supported the strike

คำตอบคือ b. ประโยคในแบบฝึกหัดเลียนแบบโครงสร้างประโยคในบทกวี “Out, Out—” การทำแบบฝึกหัด ลักษณะดังกล่าวจะเน้นการฝึกเรื่องอนุประโยคซึ่งทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ (adverbial clauses) ซึ่งเป็นส่วนขยายที่มาแทรกระหว่างหน่วยสร้างต่าง ๆ (interrupting modifiers) คือส่วนที่เป็นตัวหนาในบทกวีตอนนี้

No more to build on there. And they, **since they
Were not the one dead**, turned to their affairs.

กิจกรรม 3 แยกประโยคที่มีการเชื่อมเป็นประโยคใจความเดียว

John has gone to the supermarket, checked the list in his hand and started to grab all the things on the shelves that he needs.

- คำตอบคือ
1. John has gone to the supermarket.
 2. John has checked the list in his hand.
 3. John has started to grab all the things on the shelves that he needs.

ประโยคในแบบฝึกหัดเลียนแบบโครงสร้างประโยคในบทกวี “Ballad of Birmingham” การทำแบบฝึกหัดนี้จะช่วยฝึกการดูโครงสร้างประโยคที่มีการเชื่อมซึ่งอาจจะประยุกต์ใช้ได้ทั้งการเชื่อมประเภทนามวลี กริยาวลี หรือวลีที่ทำหน้าที่เหมือนกริยาวลีพิเศษ

She has combed and brushed her night-dark hair,
And bathed rose petal sweet,
And drawn white gloves on her small brown hands,
And white shoes on her feet.

กิจกรรม 4 ตอบคำถามและเรียงลำดับเหตุการณ์

Calm down, I heard his mother say to pacify him after his throwing the Russian dolls that he loved most onto the floor when displeased by the maid.

1. What did his mother say to him?
2. What had he done before his mother pacified him?
3. Who is displeased by the maid?

คำตอบคือ 1. Calm down. 2. Throwing the Russian dolls onto the floor. 3. He. ประโยคในแบบฝึกหัดเลียนแบบโครงสร้างประโยคในบทกวี “Out, Out—” การทำแบบฝึกหัดนี้เน้นการฝึกเรื่องการผกผันตำแหน่งทางไวยากรณ์ (ตัวเอน) และ อนุประโยคลดรูปที่ทำหน้าที่เหมือนกริยาวิเศษณ์ (ตัวหนา)

Call it a day, I wish they might have said
To please the boy by giving him the half hour
That a boy counts so much **when saved from work**.

กิจกรรม 5 การอ้างอิงโดยใช้สรรพนาม

1. There was little agreement between Jim and Jane.
Neither disagrees about the compromise.
2. There is an old mariner in the distant South that, weather-beaten, among other sailors displayed **his** greater nautical skills.
3. I can't remember where and how they met – at a gym or at a theater. However **it** was they met, they seemed very happy.

คำตอบคือ 1. Jim or Jane 2. The old mariner's 3. where and how they met – at a gym or at a theater. ประโยคในแบบฝึกหัดเลียนแบบโครงสร้างประโยคในบทกวี “Out, Out—” (1 และ 3) และ “The Cross of Snow” (2) การทำแบบฝึกหัดนี้เน้นการฝึกเรื่องการอ้างอิงโดยใช้สรรพนาม

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเห็นด้วยกับข้อเสนอของ Widdowson ในบทความของ Khansir ที่ว่าในการประพันธ์ กวีใช้ภาษาที่เบี่ยงเบนจากมาตรฐานโดยไม่คำนึงถึงการที่กริยามีกฎแห่งการเลือก (selectional restrictions) ซึ่งเป็นข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับประธานหรือกรรมว่าต้องเป็นคำนามประเภทใดดังตัวอย่างที่กล่าวไว้ในส่วน 2.2.2 ต้นทิสเทิลมองเห็น

คนสวนและจูงโคมกะหล่ำดอกได้ ในการสอนกวีนิพนธ์แก่ผู้เริ่มต้นศึกษาจึงต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้ภาพพจน์ (figure of speech) ในการเปรียบเทียบ ในที่นี้ผู้ประพันธ์ใช้บุคคลาธิษฐาน (personification) โดยสมมติให้ต้นทิสเทิลทำกริยาได้เยี่ยมมนุษย์ ในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ผู้วิจัยจึงเสนอให้จัดทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกให้ผู้เรียนตระหนักถึงการที่กวีเลือกที่จะใช้กริยาโดยไม่คำนึงถึงกฎแห่งการเลือกในงานประพันธ์ของตน

กิจกรรม 6 ระบุคำกริยาที่เบี่ยงเบนไปจากกฎแห่งการเลือกและการใช้ภาพพจน์

As if to show that a fire knew what punishment meant, it burnt the brothel to the ground.

คำตอบ ประโยคนี้มีการใช้คำกริยาที่เบี่ยงเบนจากกฎแห่งการเลือกกล่าวคือ พระเพลิงเผาไหม้ช่องราบเป็นหน้ากลองราวกับว่าไฟรู้ความหมายของคำว่าการลงโทษ มีการใช้อุปมาดังจะเห็นได้จากคำเปรียบเทียบ “As if” ประโยคนี้เลียนแบบโครงสร้างในบทกวี “Out, Out –” การทำแบบฝึกหัดนี้เป็นการฝึกการสังเกตโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่มีการใช้คำกริยาเบี่ยงเบนไปจากกฎแห่งการเลือก

To tell them ‘Supper.’ At the word, **the saw,**
As if to prove saws knew what supper meant,
Leaped Out at the boy’s hand, or seemed to leap–

8.2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน

ในการฝึกให้ผู้เรียนสังเกตโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการประพันธ์ ต้องสอนให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการอ่านบทกวีที่ถูกต้อง แม้ว่าบทกวีแต่ละประเภทจะมีโครงสร้างและวจนลีลาทางภาษาต่างกัน แต่การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (punctuation marks) จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจและจับใจความแต่ละประโยคได้ดียิ่งขึ้น เพอริน (Perrine 2002) แนะนำว่าต้องอ่านบทกวีออกเสียงดัง ๆ สังเกตจากการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในบทกวี ซึ่ง

ส่วนมากมักจะเขียนเป็นประโยคสมบูรณ์เหมือนร้อยแก้ว และหยุดจังหวะการอ่านตามหน่วยทางไวยากรณ์ ผู้เริ่มอ่านบทกวีใหม่ ๆ มักจะอ่านโดยเข้าใจว่าหนึ่งบรรทัดของบทกวีคือหนึ่งประโยคที่มีใจความสมบูรณ์ ไม่ได้ พิจารณาว่าประโยคนั้นสมบูรณ์ตามหลักไวยากรณ์หรือไม่ จึงลดเสียงลงเมื่อจบบรรทัด ในการอ่านที่ถูกต้องและมีประโยชน์ ต้องสังเกตโครงสร้างประโยคและอ่านต่อเนื่องโดยเข้าใจว่าหนึ่งบรรทัดของบทกวีคือหนึ่งห้องจังหวะของการอ่าน ถ้าไม่มีเครื่องหมายแบ่งวรรคตอนเมื่อจบบรรทัด ให้หยุดการอ่านเพียงสั้น ๆ หรือลากเสียงคำสุดท้ายให้ยาวออกไปกว่าปกติโดยไม่ต้องลดเสียงลงเพื่อจบประโยค

8.3 กิจกรรมหลังการอ่าน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่ากิจกรรมหลังการอ่านควรเป็นคำถามทางโครงสร้างภาษาที่เอื้อต่อการเข้าใจบทกวีในภาพรวมดังตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการทดสอบความเข้าใจในบทกวีทั้ง 3 บทที่ใช้ในงานวิจัยนี้ นอกจากนั้นกิจกรรมการแปลงสารตามแนวคิดของ พานาโจติ (Panajoti 2013) อาจนำมาปรับใช้ได้เป็นอย่างดี เช่นการตัดตอนบทกวีมาบางช่วงแล้วให้ผู้เรียนถอดความใหม่เป็นบทร้อยแก้ว (paraphrase) หรือการให้ผู้เรียนลองแปลงบทกวีออกมาเป็นบทละครที่ใช้ภาษาพูดในชีวิตประจำวัน บทบาทของผู้เรียนจะเปลี่ยนไปเป็นผู้เขียนบทใหม่ที่อาจจะสื่อความหมายออกมาตามสาระของสารเดิมหรืออาจจะมีการแปลงสารที่ผิดพลาดไปเพราะขาดความเข้าใจในตัวบท

ตัวอย่างกิจกรรมการเรียบเรียงบทกวีเป็นร้อยแก้ว

Here in the room she died; and soul none white
 Never through martyrdom of fire was led
 To its repose; nor can in books be read
 The legend of life more benedight.

“The Cross of Snow”

อาจถอดความเป็นร้อยแก้วได้ดังนี้

She died here in this room. Her soul is whiter than those of the martyrs who died in fire and were led to rest in peace or those of the Benedictines written about in books.

หรือ

She died here in this room. Neither the souls of the martyrs who sacrificed their lives in fire and were buried nor those of the Benedictines in the legend were whiter than her soul.

จากการทำกิจกรรมแปลงบทกวีเป็นร้อยแก้ว ผู้อ่านนอกจากจะต้องทำความเข้าใจด้วยบทแล้ว ยังต้องทำหน้าที่ผู้เขียนที่แต่งสารหรือตัวบทใหม่ขึ้นมาด้วย แน่แน่นอนว่าการแปลงสารของผู้เรียนจะสะท้อนความรู้ด้านโครงสร้างภาษา

9. สรุป

ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาในการเข้าใจวินิพนธ์ภาษาอังกฤษเนื่องจากกวีใช้โครงสร้างประโยคค่อนข้างซับซ้อน หรือแตกต่างกับโครงสร้างประโยคปกติในภาษาอังกฤษจริงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยระดับความยากง่ายของโครงสร้างประโยคไม่ได้ขึ้นอยู่กับประเด็นทางไวยากรณ์ เพราะประเด็นทางไวยากรณ์เดียวกันอาจมีความยากง่ายในระดับที่แตกต่างกันแล้วแต่ว่าโครงสร้างนั้นมีความสั้นยาวมากน้อยเพียงใด ส่วนขยายหรือสิ่งที่ถูกอ้างอิงอยู่ใกล้หรือไกลจากสิ่งที่ถูกขยายหรือสรรพนามเพียงใด รวมไปถึงว่ามีโครงสร้างอื่นมาแทรกระหว่างกลางหรือไม่ ถ้ามี ความยาว องค์ประกอบและความซับซ้อนของส่วนขยายที่มาแทรกจะมีส่วนในการระบุระดับความยากง่ายของโครงสร้างนั้น ๆ ด้วย อย่างไรก็ตามประเด็นทางไวยากรณ์ที่พบว่ามีความยากอยู่ในระดับสูงสุดคือการผกผัน

ตำแหน่งทางไวยากรณ์ ซึ่งแตกต่างจากโครงสร้างประโยคปกติในภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน

ผู้วิจัยได้เสนอกิจกรรมการเรียนการสอนกริยาวิเศษณ์ภาษาอังกฤษที่น่าจะช่วยแก้ไขปัญหาในการเข้าใจบทกริยาวิเศษณ์ภาษาอังกฤษอันเนื่องมาจากโครงสร้างประโยค เป็นเรื่องน่าสนใจที่จะศึกษาว่ากิจกรรมเสนอแนะเหล่านี้ เมื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนกริยาวิเศษณ์ภาษาอังกฤษในห้องเรียนจริง ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนชาวไทยที่เพิ่งเริ่มต้นศึกษากิริยาวิเศษณ์ภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจบทประพันธ์ได้ดีขึ้นหรือไม่

ทั้งนี้โครงสร้างประโยคนับเป็นอุปสรรคแรกที่ต้องพิชิตก่อนจะพัฒนาความสามารถในการอ่านบทกวีในเชิงสุนทรียภาพ โดยต้องเข้าใจความหมายของคำที่กวีได้เลือกสรรมาอย่างดี (poetic diction) ไม่ว่าจะเป็นความหมายตรง (denotation) หรือความหมายแฝง (connotation) รวมไปถึงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในบทกวีนั้นด้วย จึงเป็นเรื่องน่าสนใจเช่นกันที่จะศึกษาปัญหาการเข้าใจคำและบริบททางสังคมและวัฒนธรรมในบทกวีในเชิงอรรถศาสตร์และวัจนปฏิบัติศาสตร์ต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาอังกฤษ

- Biber, D., Johansson, S., Leech, G., Conrad, S., & Finegan, E. 1999. *Longman Grammar of Spoken and Written English*. London: Longman.
- Chomsky, Noam. 1965. *Aspects of the Theory of Syntax*. Cambridge, M.A.: MIT Press.
- Culler, Jonathan. 1975. *Structuralist Poetics, Structuralism, Linguistics and the Study of Literature*. London: Routledge.

- Dutta, Sujit K. 2001. Teaching Poetry in the School Classroom: An Integrated and Communicative Approach. *CAUCE*. 24: 519–537.
- Johnson, G., & Arip T. R. (Eds.) 2015. *Perrine's Literature Structure, Sound, and Sense* (12th ed.). Cengage Learning.
- Killander, Carla Cariboni. 2011. Poetry in Foreign Language Teaching: Aspects of a Major Challenge. *Proceedings of ICERI 2011 Conference*.
- Khansir, Ali Akbar. 2012. Teaching Poetry in the ELT Classroom. *International Review of Social Sciences and Humanities*. 3(1): 241–245.
- Levin, Samuel R. 1962. Poetry and Grammaticalness. *Proceedings of the Ninth International Congress of Linguists*. Cambridge: 308–314.
- McMichael, George. (Ed.). 1985. *Concise Anthology of American Literature*. (2nd ed.). New York: Macmillan.
- Nowotny, Winifred. 1962. *The Language Poets Use*. London: Athlone.
- Panajoti, Amela. 2013. Poetic Syntax: Meaning @ Structure. *Bulletin of the Transilvania University of Brasov* 1: 87–98.
- Perkins, G., & Perkins, B. 1999. *The American Tradition in Literature*. (9th ed.). New York: McGrawhill.
- Perrine, Laurence. 1997. *Sound and Sense: An Introduction to Poetry*. New York: Hartcourt, Brace & World.
- Rezai, Abbas Ali. 2001. *Poetry in English*. Tehran: The Centre for Studying and Compiling University Books in Humanities.
- Shakespeare, William. 1987. *Macbeth*, ed. T. J. B. Spencer. Middlesex: Penguin.

Widdowson, Henry G. 1975. *Stylistics and the Teaching of Literature*.

London: Longman.

Woloski, Shira. 2001. *The Art of Poetry: How to Read a Poem*. New York:

Oxford University Press.

ภาคผนวก 1

กวีนิพนธ์ที่ใช้ในงานวิจัยนี้

‘Out, Out—’

BY ROBERT FROST

- 1 The buzz saw snarled and rattled in the yard
- 2 And made dust and dropped stove-length sticks of wood,
- 3 Sweet-scented stuff when the breeze drew across it.
- 4 And from there those that lifted eyes could count
- 5 Five mountain ranges one behind the other
- 6 Under the sunset far into Vermont.
- 7 And the saw snarled and rattled, snarled and rattled,
- 8 As it ran light, or had to bear a load.
- 9 And nothing happened: day was all but done.
- 10 Call it a day, I wish they might have said
- 11 To please the boy by giving him the half hour
- 12 That a boy counts so much when saved from work.
- 13 His sister stood beside him in her apron

14 To tell them ‘Supper.’ At the word, the saw,
15 As if to prove saws knew what supper meant,
16 Leaped out at the boy’s hand, or seemed to leap—
17 He must have given the hand. However it was,
18 Neither refused the meeting. But the hand!
19 The boy’s first outcry was a rueful laugh,
20 As he swung toward them holding up the hand
21 Half in appeal, but half as if to keep
22 The life from spilling. Then the boy saw all—
23 Since he was old enough to know, big boy
24 Doing a man’s work, though a child at heart—
25 He saw all spoiled. ‘Don’t let him cut my hand off—
26 The doctor, when he comes. Don’t let him, sister!’
27 So. But the hand was gone already.
28 The doctor put him in the dark of ether.
29 He lay and puffed his lips out with his breath.
30 And then—the watcher at his pulse took fright.
31 No one believed. They listened at his heart.
32 Little—less—nothing!—and that ended it.
33 No more to build on there. And they, since they
34 Were not the one dead, turned to their affairs.

(Perrine 1997, 123)

The Cross of Snow

BY HENRY WADSWORTH LONGFELLOW

- 1 In the long, sleepless watches of the night,
- 2 A gentle face — the face of one long dead —
- 3 Looks at me from the wall, where round its head
- 4 The night-lamp casts a halo of pale light.
- 5 Here in this room she died; and soul more white
- 6 Never through martyrdom of fire was led
- 7 To its repose; nor can in books be read
- 8 The legend of a life more benedight.
- 9 There is a mountain in the distant West
- 10 That, sun-defying, in its deep ravines
- 11 Displays a cross of snow upon its side.
- 12 Such is the cross I wear upon my breast
- 13 These eighteen years, through all the changing scenes
- 14 And seasons, changeless since the day she died.

(McMichael 1985, 805)

Ballad of Birmingham

BY DUDLEY RANDALL

(On the bombing of a church in Birmingham, Alabama, 1963)

- 1 “Mother dear, may I go downtown
- 2 Instead of out to play,
- 3 And march the streets of Birmingham
- 4 In a Freedom March today?”
- 5 “No, baby, no, you may not go,
- 6 For the dogs are fierce and wild,
- 7 And clubs and hoses, guns and jails
- 8 Aren’t good for a little child.”
- 9 “But, mother, I won’t be alone.
- 10 Other children will go with me,
- 11 And march the streets of Birmingham
- 12 To make our country free.”
- 13 “No, baby, no, you may not go,
- 14 For I fear those guns will fire.
- 15 But you may go to church instead
- 16 And sing in the children’s choir.”
- 17 She has combed and brushed her night-dark hair,
- 18 And bathed rose petal sweet,
- 19 And drawn white gloves on her small brown hands,
- 20 And white shoes on her feet.

- 21 The mother smiled to know her child
22 Was in the sacred place,
23 But that smile was the last smile
24 To come upon her face.
25 For when she heard the explosion,
26 Her eyes grew wet and wild.
27 She raced through the streets of Birmingham
28 Calling for her child.
29 She clawed through bits of glass and brick,
30 Then lifted out a shoe.
31 “O, here’s the shoe my baby wore,
32 But, baby, where are you?”

(Perrine 1997, 14)

ภาคผนวก 2

คำถามที่ใช้เก็บข้อมูลในงานวิจัยนี้

Out, Out – (Robert Frost)

1. What is sweet-scented stuff in line 3?
2. What is the other in line 5?
3. What does the speaker wish for the boy (line 10)?
4. Who or what is saved from work in line 12?
5. Who tells them “supper” (line 14)?
6. Who or what leaps out at the boy’s hand in line 16?
7. What does neither in line 18 refer to?
8. 8.1 What holds up the hand in line 20 and 8.2 what for?
9. Does the speaker think that the work the boy is doing is appropriate for a boy his age (lines 23–24)?
10. Who turns to their affairs in line 34?
11. Pronoun reference
 - 11.1 it (line 8)
 - 11.2 that (line 12)
 - 11.3 it (line 17)
 - 11.4 him (line 25)
 - 11.5 he (line 26)

The Cross of Snow (Henry Wadsworth Longfellow)

1. Who or what is at the wall in line 3?
2. Describe the head (line 3) as seen by the speaker.
3. Where is the speaker?
4. Explain “soul more white” (line 5) in your own words.
5. What cannot be found in books (line 7)?
6. What defies the sun (line 10)?
7. Who or what displays “a cross of snow” (line 11)?
8. Where is “a cross of snow” (line 11)?
9. What does such in line 12 refer to?
10. What is changeless (line 14)?
11. When does she die (line 14)?
12. Pronoun reference
Its (line 7)

Ballad of Birmingham (Dudley Randall)

1. To what question does the mother answer “No” (line 5)?
2. Why are “the dogs,” “clubs and hoses” and “guns and jails” mentioned in stanza 2?
3. In the child’s opinion, what will free “our country” (line 12)?
4. 4.1 In stanza 4, what does the mother suggest the child do?
4.2 Instead of what?
5. What does she do with “white shoes” (line 20)?
6. Why does the mother smile (line 21)?
7. Why is the smile her last smile (line 23)?
8. What does she do after she hears the explosion (line 25)?
9. What does she find in stanza 8?
10. Pronoun reference
 - 10.1 her (lines 19, 20)
 - 10.2 her (line 24)